కోతుల నాయకుడు, రాక్షసుడు

ఒకసారి ఒక కోతి గుంపు కొత్త నివాసం ఏర్పరచుకోవడానికి సుదూర అడవికి వెళ్లింది. కోతుల నాయకుడు వారితో ఇలా చెప్పాడు, "ఈ అడవిలోని చెరువులలో ఒకటి చాలా ప్రమాదకరమైనది. అందులో ఒక భయంకరమైన రాక్షసుడు ఉన్నాడు! నన్ను అడగకుండా ఆ చెరువు నీళ్లు తాగడానికి ప్రయత్నించవద్దు!"

ఆ ప్రాంతంలోని అన్ని చెరువులను నాయకుడు పరిశీలించాడు. చెరువులు సురక్షితంగా ఉన్నాయని నిర్ధారించుకున్న తరవాత, వాటి నుండి తాగడానికి కోతులకు అనుమతి ఇచ్చాడు. కోతులు తమ కొత్త ప్రాంతంలో స్థిరపడ్డాయి.

ఒక రోజు అడవిలోని కొత్త ప్రాంతానికి కోతులు వెళ్లాయి. అది చాలా దూరం ఉంది. "అమ్మా, నాకు దాహం వేస్తోంది!" అని ఒక చిన్న కోతి చెప్పింది.

"నాకు ఒక చెరువు కనిపిస్తోంది. అక్కడ కొంచెం నీరు తాగుదాం," అని ఆలోచించకుండా తల్లి సమాధానం ఇచ్చింది.

"ఆగు! చెరువు దగ్గరికి వెళ్లవద్దు! నాయకుడి హెచ్చరికను మరిచిపోయారా?" అని మరొక కోతి అంది.

కోతుల నాయకుడు అక్కడికి వచ్చాడు. "మీకు నీళ్లు కావాలా? నేను పరీక్షించేవరకు ఆగండి," అని అన్నాడు.

చెరువు అంచుకు వెళ్లి దానిని నిశితంగా పరిశీలించాడు. "అడుగుజాడలు అన్ని నీటిలోకి వెళుతున్నాయి. అవి బయటకు రావడం లేదు. రాక్షసుడు నివసించే చెరువు ఇదే అయి ఉండాలి!" నాయకుడు అన్నాడు.

అన్ని కోతులను పిలిచి, "అందరూ వినండి. ఈ చెరువు ప్రమాదకరమైనది. ఎవరూ దాని దగ్గరకు వెళ్లవద్దు," అని చెప్పాడు.

నాయకుడు మాట పూర్తయ్యిందో, లేదో, "హహహహహహ!" అంటూ భయంకరంగా నవ్వుతూ ఒక రాక్షసుడు నీటి నుండి పైకి లేచాడు. "చెరువులోకి వచ్చినవాళ్లని మింగేస్తాను," అని బెదిరించాడు.

"చెరువులోకి దిగితేనే మమ్మల్ని మింగేస్తావు. మాలో ఎవరూ అలా చేయరు," అని కోతుల నాయకుడు ప్రశాంతంగా సమాధానం చెప్పాడు.

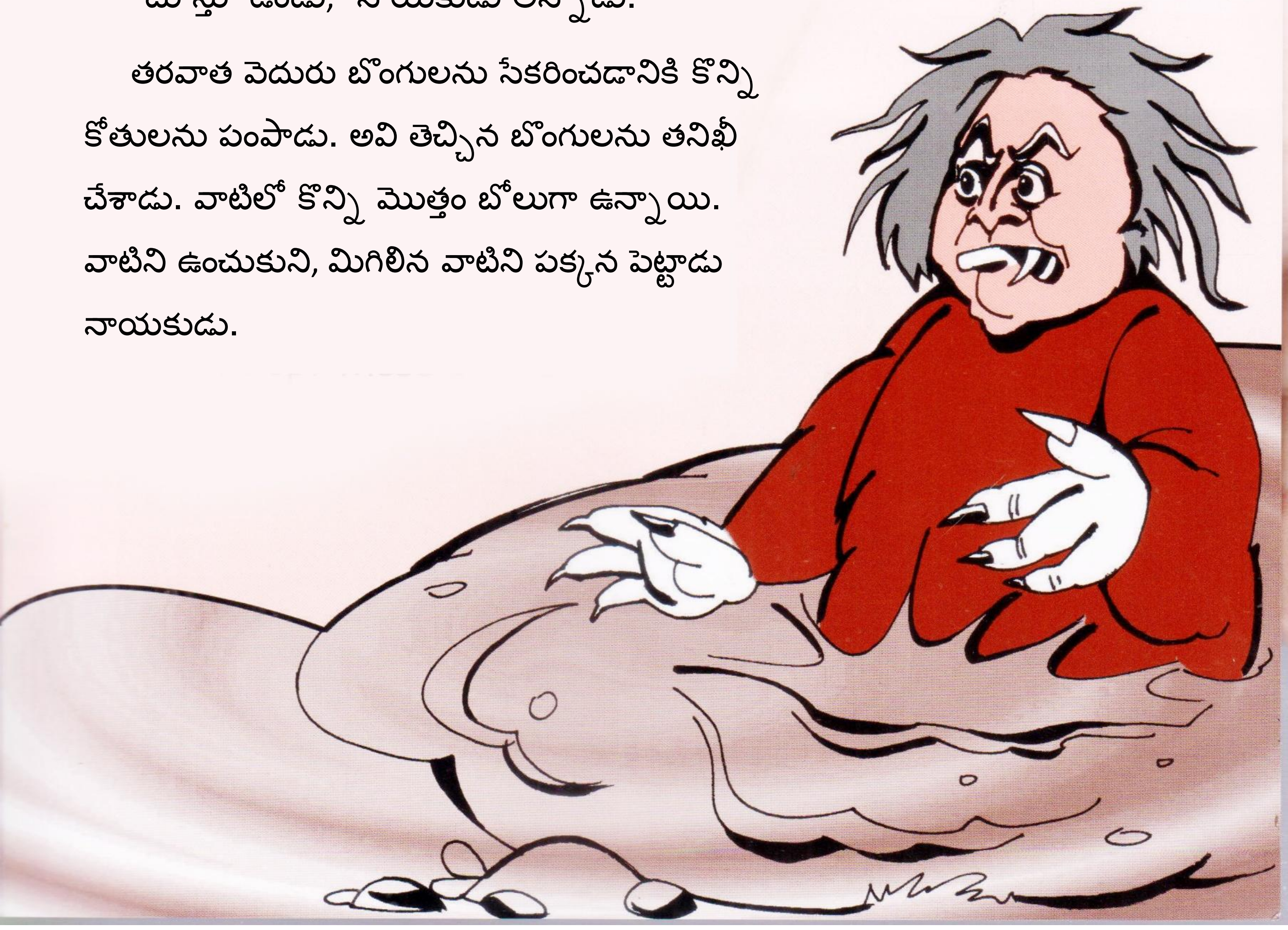
"అప్పుడు మీరందరూ చనిపోతారు! నీళ్లు లేకుండా బతకగలరా?" అన్నాడు రాక్షసుడు.

"చెరువులోకి దిగకుండానే నీటిని తాగుతాం," అన్నాడు కోతుల నాయకుడు.

"అది ఎలా సాధ్యం?" రాక్షసుడు అడిగాడు.

"చూస్తూ ఉండు," నాయకుడు అన్నాడు.

తరవాత వెదురు బొంగులను సేకరించడానికి కొన్ని కోతులను పంపాడు. అవి తెచ్చిన బొంగులను తనిఖీ చేశాడు. వాటిలో కొన్ని మొత్తం బోలుగా ఉన్నాయి. వాటిని ఉంచుకుని, మిగిలిన వాటిని పక్కన పెట్టాడు నాయకుడు.

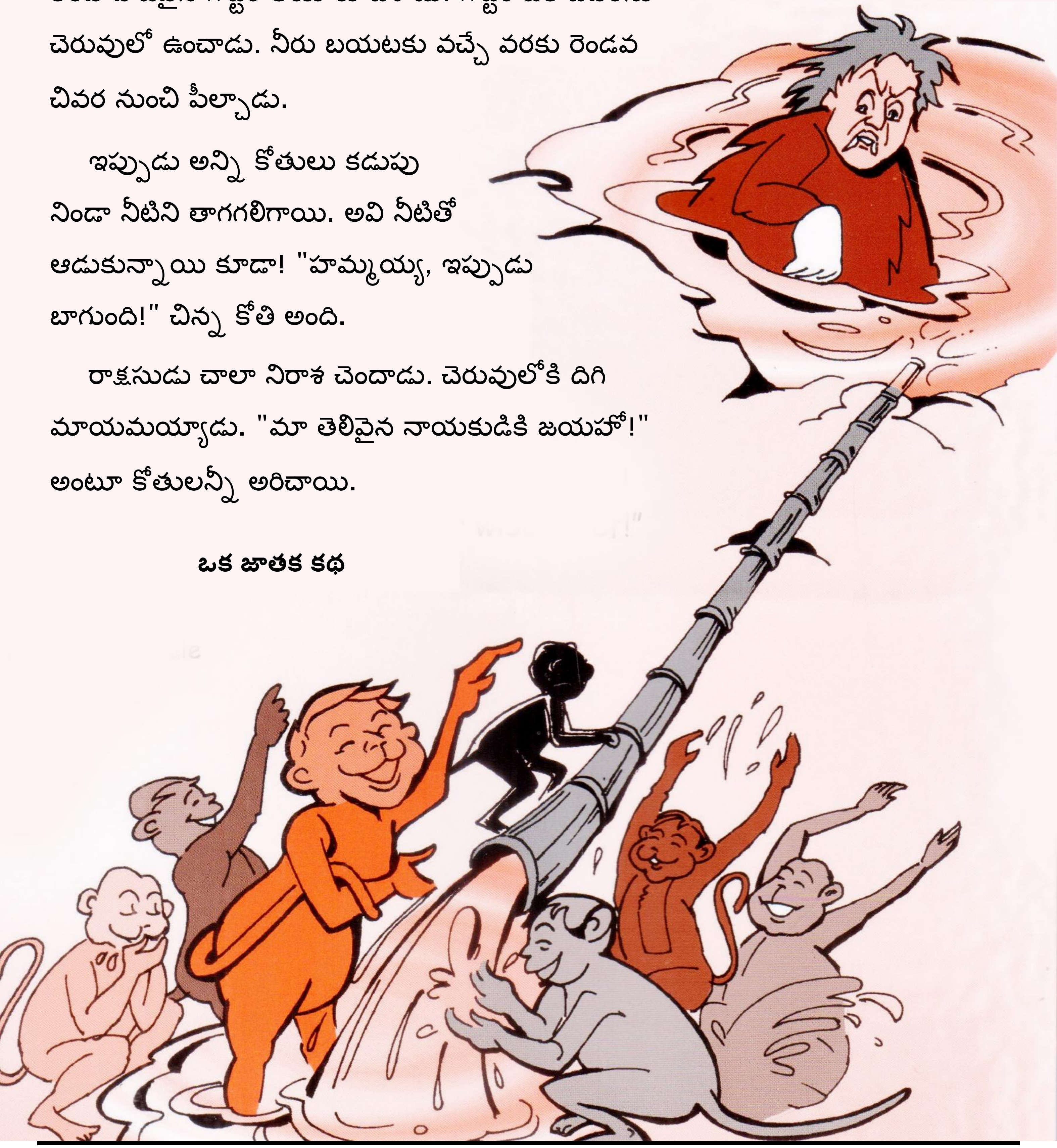

తరవాత, బోలుగా ఉన్న వెదురు బొంగులు అన్నింటినీ కలిపి పొడవైన గొట్టం తయారు చేశాడు. గొట్టం ఒక చివరను చెరువులో ఉంచాడు. నీరు బయటకు వచ్చే వరకు రెండవ చివర నుంచి పీల్చాడు.

ఇప్పుడు అన్ని కోతులు కడుపు నిండా నీటిని తాగగలిగాయి. అవి నీటితో ఆడుకున్నాయి కూడా! "హమ్మయ్య, ఇప్పుడు బాగుంది!" చిన్న కోతి అంది.

రాక్షసుడు చాలా నిరాశ చెందాడు. చెరువులోకి దిగి మాయమయ్యాడు. "మా తెలివైన నాయకుడికి జయహో!" అంటూ కోతులన్నీ అరిచాయి.

ఒక జాతక కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

52

మేరీ సంతోషంగా ఉంది

దీప గదిలోకి వచ్చినప్పుడు మేరీ ఒక కాగితం పట్టుకుని ఉంది. "ఓహ్, ఒక బొమ్మ! నేను చూడవచ్చా?" అడిగింది దీప.

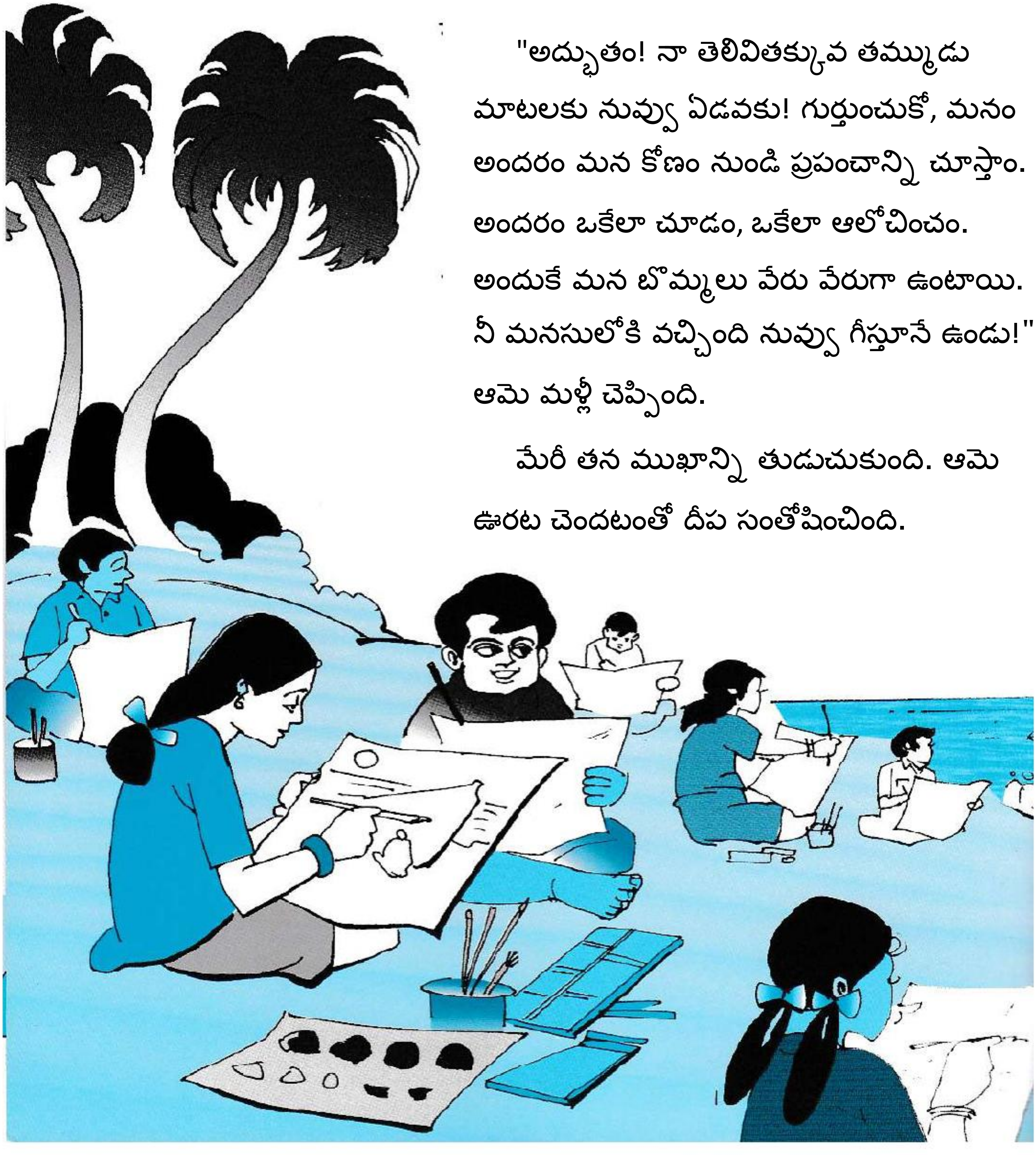
తరవాత ఆమె తన స్నేహితురాలి ముఖం వైపు చూసింది. మేరీ కళ్లు నీటితో నిండిపోయాయి! దీప ఆశ్చర్యపోయింది. "ఏడవకు! ఏమైంది?" అడిగింది దీప.

"మీ తోటలో బొమ్మ గీస్తున్నాను. రఘు నా బొమ్మను చూసి నవ్వాడు, దీపా!" అంటూ మేరీ ఏడ్చింది.

"అయ్యో, మేరీ!" అంది దీప. కన్నీళ్లను ఆపుకోవడానికి ప్రయత్నించింది మేరీ. "నా బొమ్మ బాగోలేదని అతను చెప్పాడు! నేను ఇంకెప్పుడూ మరో బొమ్మని గీయను! ఎప్పటికీ!" చెప్పింది మేరీ.

మేరీ నుండి బొమ్మని తీసుకుని, దానిని నిశితంగా చూసి, "కానీ, ఈ బొమ్మ అద్భుతంగా ఉంది!" అని దీప చెప్పింది.

"అద్భుతం! నా తెలివితక్కువ తమ్ముడు మాటలకు నువ్వు ఏడవకు! గుర్తుంచుకో, మనం అందరం మన కోణం నుండి ప్రపంచాన్ని చూస్తాం. అందరం ఒకేలా చూడం, ఒకేలా ఆలోచించం. అందుకే మన బొమ్మలు వేరు వేరుగా ఉంటాయి. నీ మనసులోకి వచ్చింది నువ్వు గీస్తూనే ఉండు!" ఆమె మళ్లీ చెప్పింది.

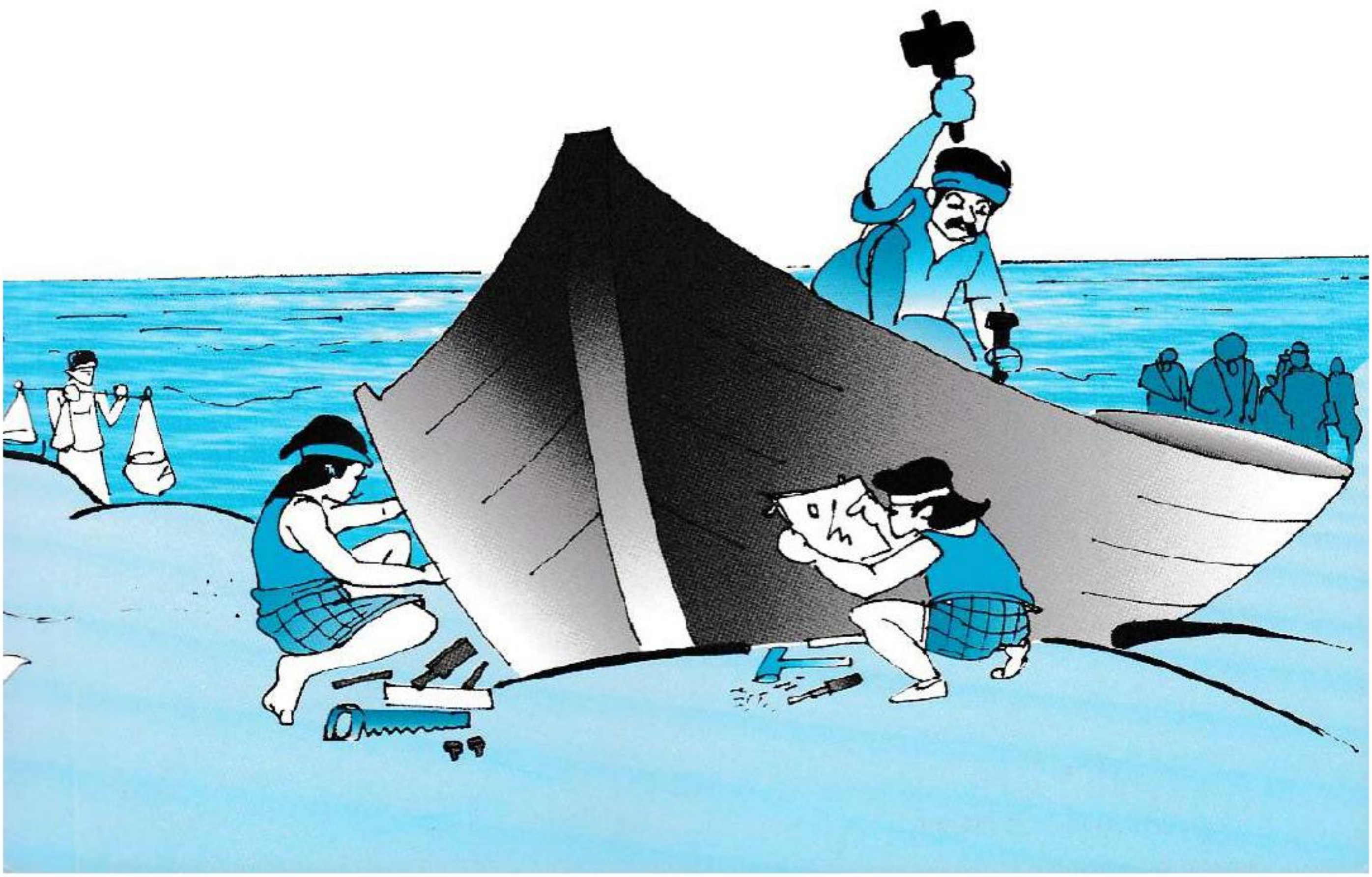
మేరీ తన ముఖాన్ని తుడుచుకుంది. ఆమె ఊరట చెందటంతో దీప సంతోషించింది.

తరవాతి వారం, దీప వాళ్ల ఇంటికి బంధువులు వచ్చారు. వాళ్లతో కలిసి ఒక రోజు మేరీ, దీప బీచ్‌కి వెళ్లారు. పెన్సిళ్లు, కాగితం, పెయింట్లు, బ్రష్‌లు తీసుకుని వెళ్లారు.

బీచ్ అంతా సందడిగా ఉంది. కొంతమంది జాలర్లు తమ పడవలను మరమ్మతు చేసుకుంటున్నారు. మరికొందరు తాము పట్టుకున్న చేపలను తీసుకుని వస్తున్నారు. మేరీ, దీప, బంధువులు సంతోషంగా ఉన్నారు! ఎవరికి కావలసినవి వాళ్లు తీసుకుని బొమ్మలు వేయసాగారు.

మేరీ మాత్రమే సంశయిస్తోంది. 'నాకు బాగా గీయటం రాదు!' అని ఆమె అనుకుంది. కాసేపు ఇతరులను గమనించింది. కానీ త్వరలోనే ఆమె కూడా బొమ్మ వేయటంలోమునిగిపోయింది.

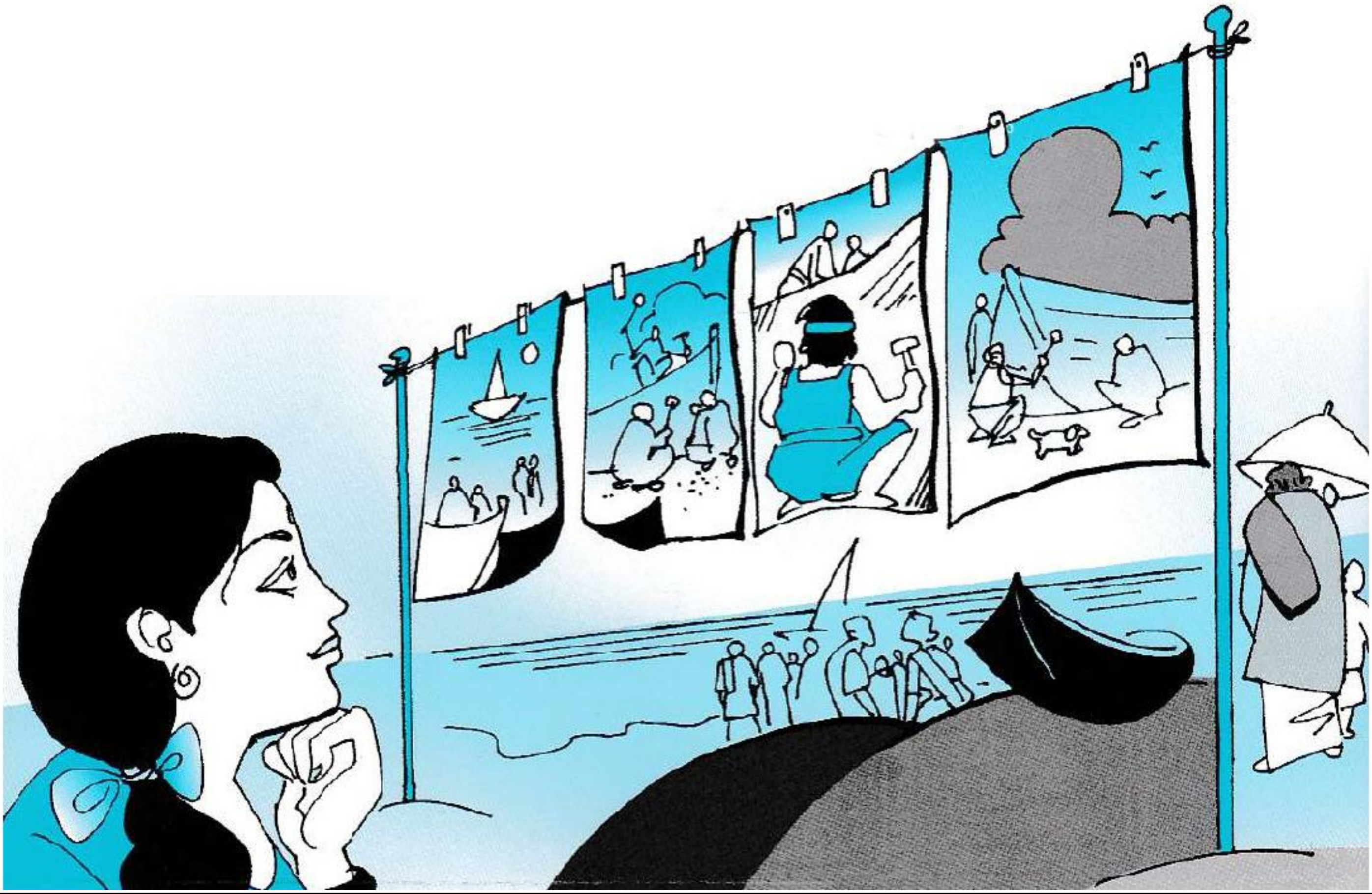
చివరికి వాళ్లందరూ బొమ్మలు వేయటం పూర్తి చేశారు. పెయింటింగ్‌లు ఆరిన తరవాత ఒకరి తరవాత ఒకరు వాటిని చూడసాగారు. ఆశ్చర్యం!

వారి ముందు ఒకటే దృశ్యం ఉంది. కానీ ప్రతి ఒక్కరూ దానిని తమదైన రీతిలో గీసి, రంగులు వేశారు. దీప చెప్పిన మాటలు మేరీకి గుర్తుకు వచ్చాయి. "అందరం ఒకేలా చూడం, ఒకేలా ఆలోచించం. అందరం ఒకేలా బొమ్మలు గీయం!"

'దీప చెప్పింది నిజమే!' ఆమె అనుకుంది. ఆమె తన చిత్రాన్ని తీసుకుంది. దాని గురించి ఆమె ఒక కథ చెప్పసాగింది. దీప, ఇతరులు ఆశ్చర్యపోయారు. "నువ్వు ఎంత అద్భుతమైన కథకురాలివి, మేరీ!" వాళ్లు అన్నారు. ఆ రోజు మేరీకి చాలా సంతోషకరమైన రోజు.

అప్పటి నుండి, మేరీ తనకు కనిపించిన విధంగా వస్తువులను గీస్తోంది. ఇతరులు ఏం అంటారో అన్న ఆందోళన ఆమెలో లేదు. ఆమె ఆత్మవిశ్వాసం పెరిగింది. ఆమె తనలా ఉండటం ఇష్టపడుతోంది. బొమ్మలను పూర్తి చేసిన తరవాత, వాటి గురించి చాలా కథలు చెబుతుంది!

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

భూమి బద్దలౌతోంది!

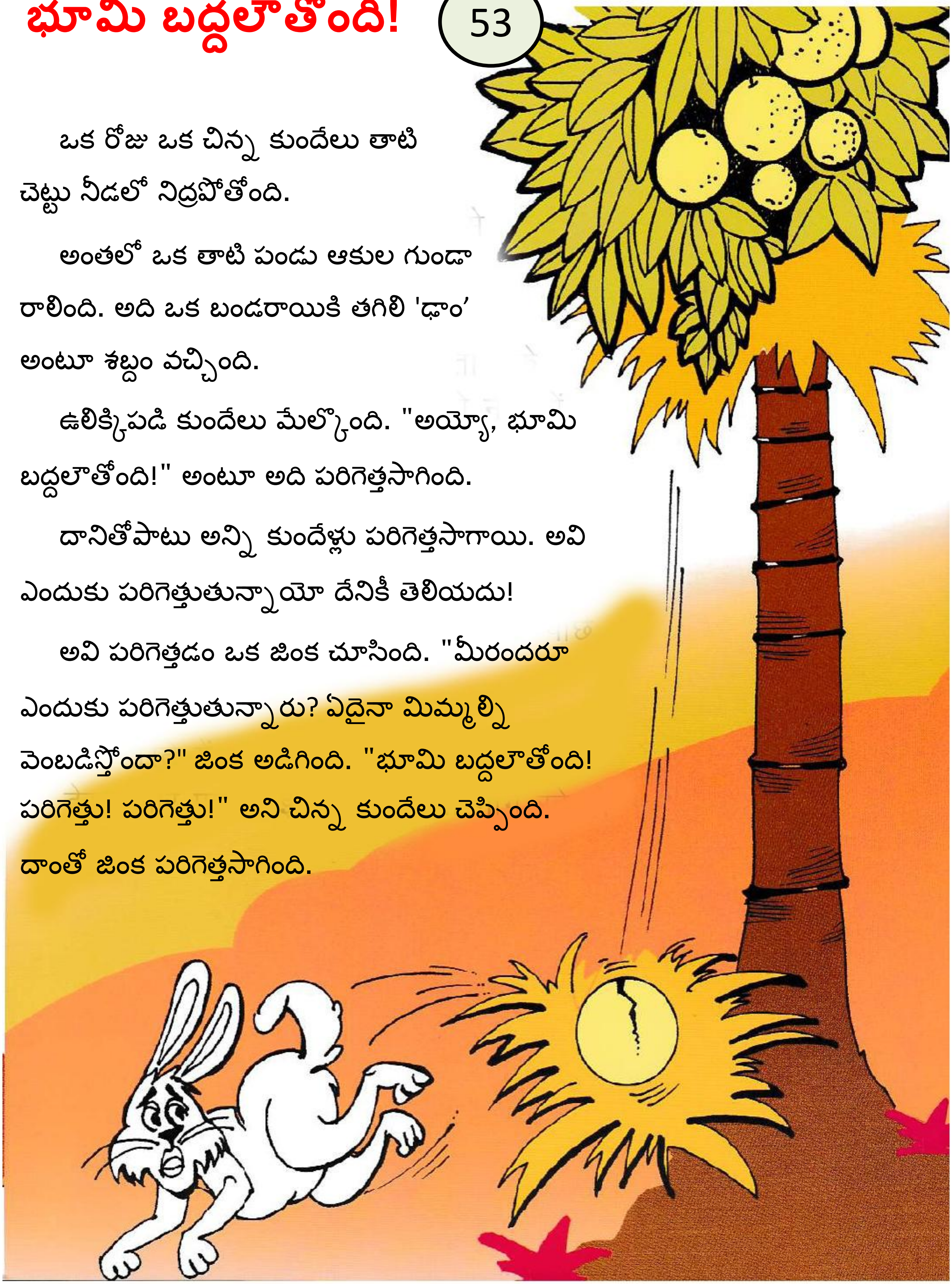
ఒక రోజు ఒక చిన్న కుందేలు తాటి చెట్టు నీడలో నిద్రపోతోంది.

అంతలో ఒక తాటి పండు ఆకుల గుండా రాలింది. అది ఒక బండరాయికి తగిలి 'ఢాం' అంటూ శబ్దం వచ్చింది.

ఉలిక్కిపడి కుందేలు మేల్కొంది. "అయ్యో, భూమి బద్దలౌతోంది!" అంటూ అది పరిగెత్తసాగింది.

దానితోపాటు అన్ని కుందేళ్లు పరిగెత్తసాగాయి. అవి ఎందుకు పరిగెత్తుతున్నాయో దేనికీ తెలియదు!

అవి పరిగెత్తడం ఒక జింక చూసింది. "మీరందరూ ఎందుకు పరిగెత్తుతున్నారు? ఏదైనా మిమ్మల్ని వెంబడిస్తోందా?" జింక అడిగింది. "భూమి బద్దలౌతోంది! పరిగెత్తు! పరిగెత్తు!" అని చిన్న కుందేలు చెప్పింది. దాంతో జింక పరిగెత్తసాగింది.

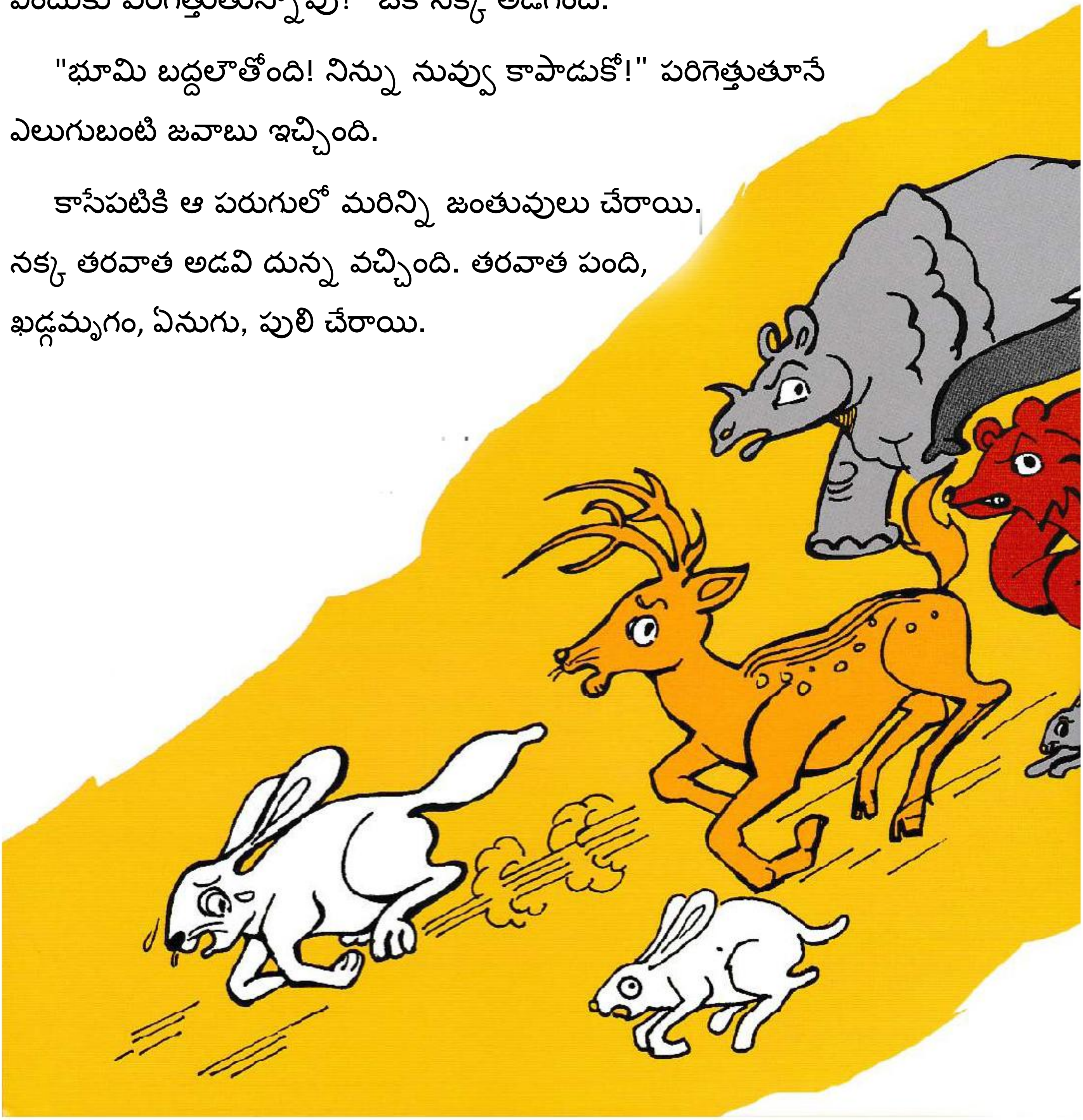
దారి పక్కన ఒక ఎలుగుబంటి నిలబడి ఉంది. "జింకా, ఎందుకు పరిగెత్తుతున్నావు?" అది అడిగింది.

"భూమి బద్దలౌతోంది! నువ్వు కూడా పరిగెత్తు!" అని జింక అంది. ఎలుగుబంటిని దాటి పెద్ద పెద్ద గెంతులతో అది పరిగెత్తుతోంది.

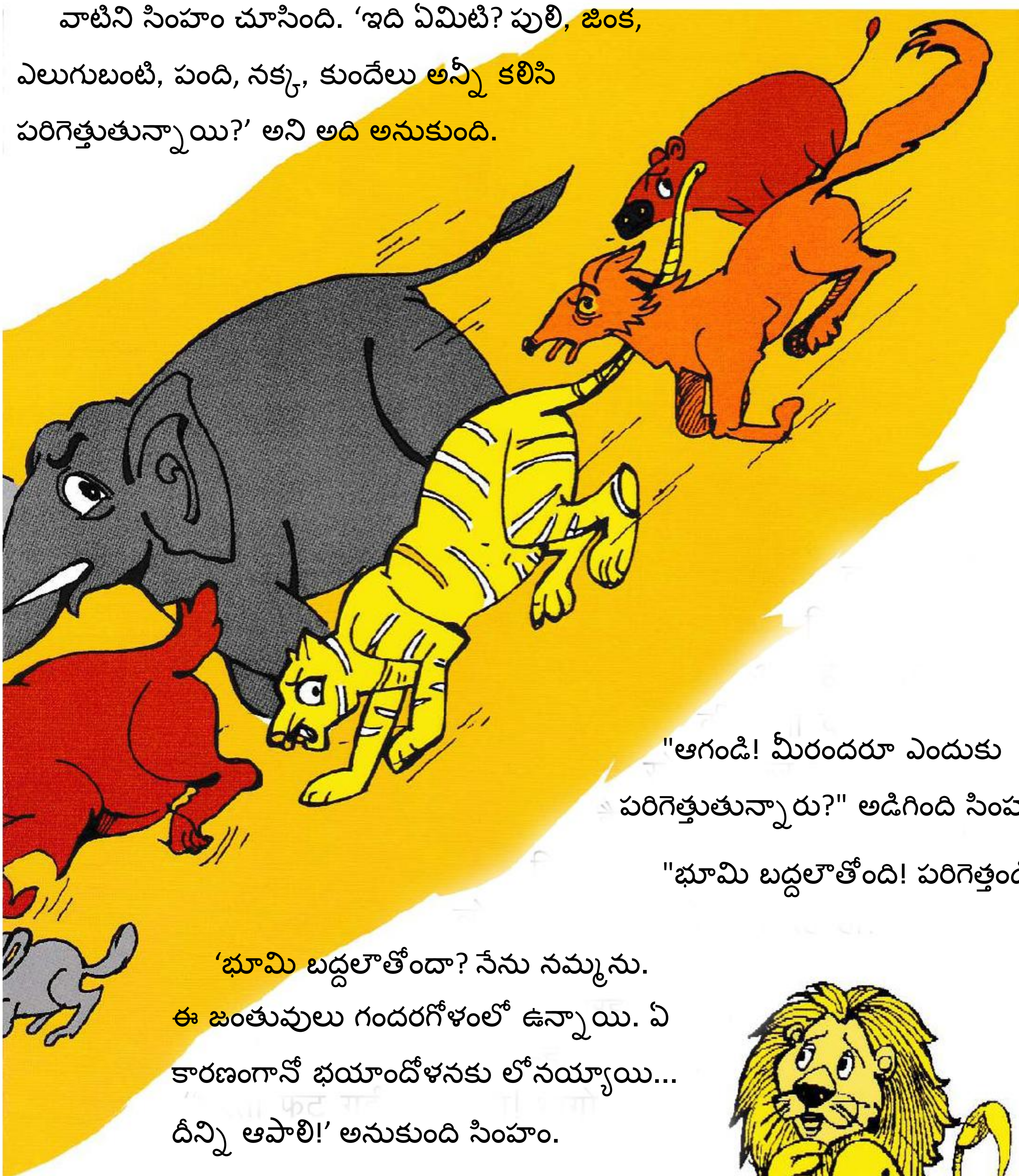
దాంతో ఎలుగుబంటి పరిగెత్తసాగింది. "బంటి సోదరా! ఏం జరిగింది? ఎందుకు పరిగెత్తుతున్నావు?" ఒక నక్క అడిగింది.

"భూమి బద్దలౌతోంది! నిన్ను నువ్వు కాపాడుకో!" పరిగెత్తుతూనే ఎలుగుబంటి జవాబు ఇచ్చింది.

కాసేపటికి ఆ పరుగులో మరిన్ని జంతువులు చేరాయి. నక్క తరవాత అడవి దున్న వచ్చింది. తరవాత పంది, ఖడ్గమృగం, ఏనుగు, పులి చేరాయి.

వాటిని సింహం చూసింది. ‘ఇది ఏమిటి? పులి, జింక, ఎలుగుబంటి, పంది, నక్క, కుందేలు అన్నీ కలిసి పరిగెత్తుతున్నాయి?’ అని అది అనుకుంది.

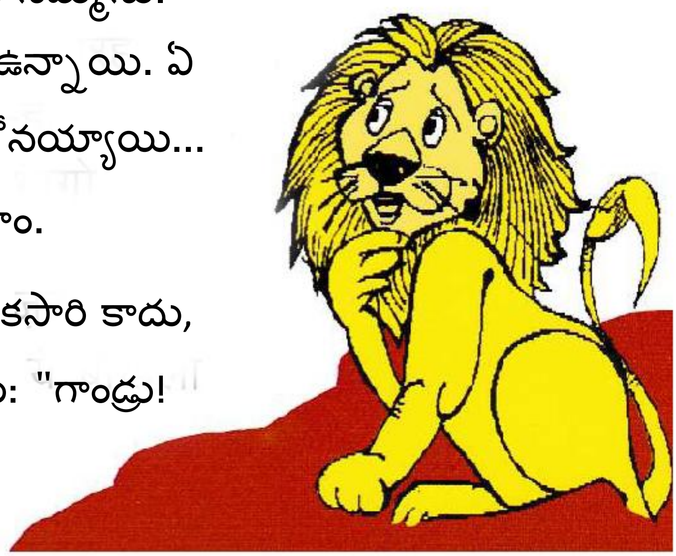

"ఆగండి! మీరందరూ ఎందుకు పరిగెత్తుతున్నారు?" అడిగింది సింహం.

"భూమి బద్దలౌతోంది! పరిగెత్తండి!"

‘భూమి బద్దలౌతోందా? నేను నమ్మను. ఈ జంతువులు గందరగోళంలో ఉన్నాయి. ఏ కారణంగానో భయాందోళనకు లోనయ్యాయి... దీన్ని ఆపాలి!’ అనుకుంది సింహం.

అప్పుడు అది గర్జించింది. ఒకసారి కాదు, రెండుసార్లు కాదు, మూడు సార్లు: "గాండ్రు! గాండ్రు! గాండ్రు!"

దాంతో పరిగెత్తుతున్న జంతువులు ఆగాయి. "భూమి బద్దలౌతోందని మీకు ఎవరు చెప్పారు?" అని సింహం అడిగింది.

పులి ముందుకు వచ్చి, "నాకు ఏనుగు చెప్పింది," అని చెప్పింది. "భూమి బద్దలౌతోందని నీకు ఎవరు చెప్పారు?" అని ఏనుగును అడిగింది సింహం. "నాకు ఖడ్గమృగం చెప్పింది," అని ఏనుగు అంది.

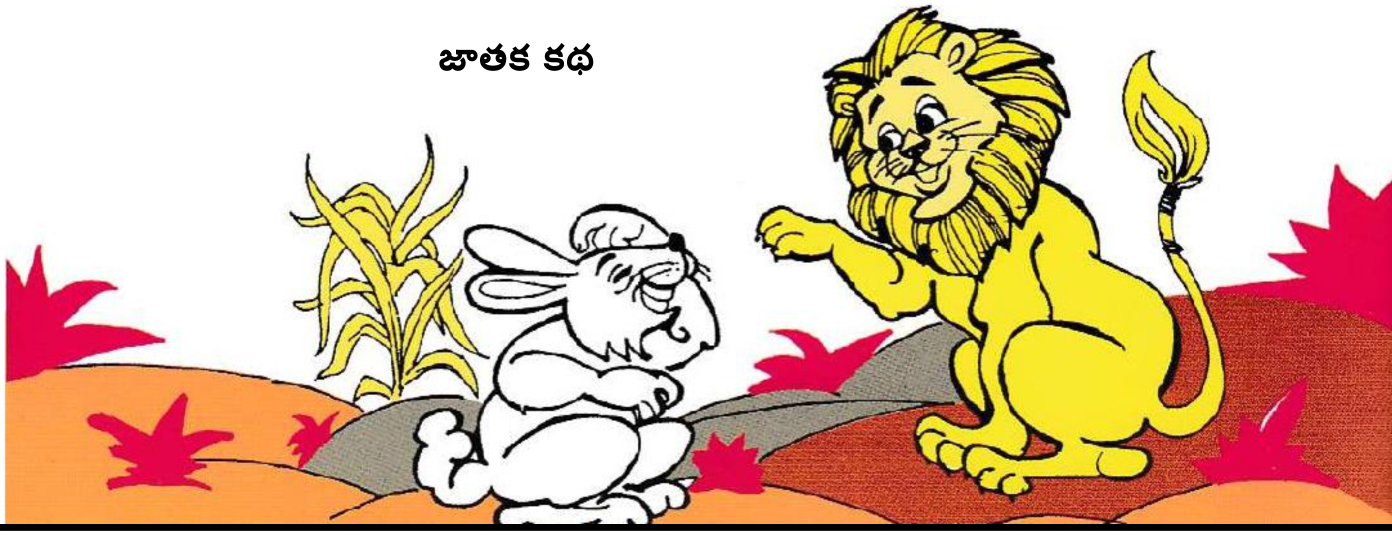
అప్పుడు ఖడ్గమృగం, పంది, అడవి దున్న, నక్క, ఎలుగుబంటి, జింక ఒకదాని పేరు మరొకటి చెప్పాయి. చివరికి కుందేలు వంతు వచ్చింది. "భూమి బద్దలవ్వడం నేనే విన్నాను!" అని అది చెప్పింది.

"ఆ శబ్దం విన్న ప్రదేశాన్ని నాకు చూపించు," అని సింహం అడిగింది. తాటి చెట్టు వైపు నడిపించింది కుందేలు. అక్కడ కిందపడి, పగిలిపోయిన తాటి పండు అందరికీ కనపడింది.

అప్పుడే తాటి ఆకుల గుండా పెద్ద శబ్దంతో మరొక తాటి పండు నేలపై పడింది. అది 'ఢాం' అంటూ పగిలిపోయింది.

"కుందేలు విన్న శబ్దం ఇదే," అని సింహం నవ్వింది. దానితోపాటే కుందేలు కూడా నవ్వింది. అప్పుడు జంతువులన్నీ ఆ నవ్వుతో జతకలిపాయి. "ఎంత తెలివి తక్కువతనంగా ప్రవర్తించాం!" అని ఒకదానితో ఒకటి ఆ విషయం చెప్పుకుంటూ, నవ్వుతూనే ఉన్నాయి.

జాతక కథ

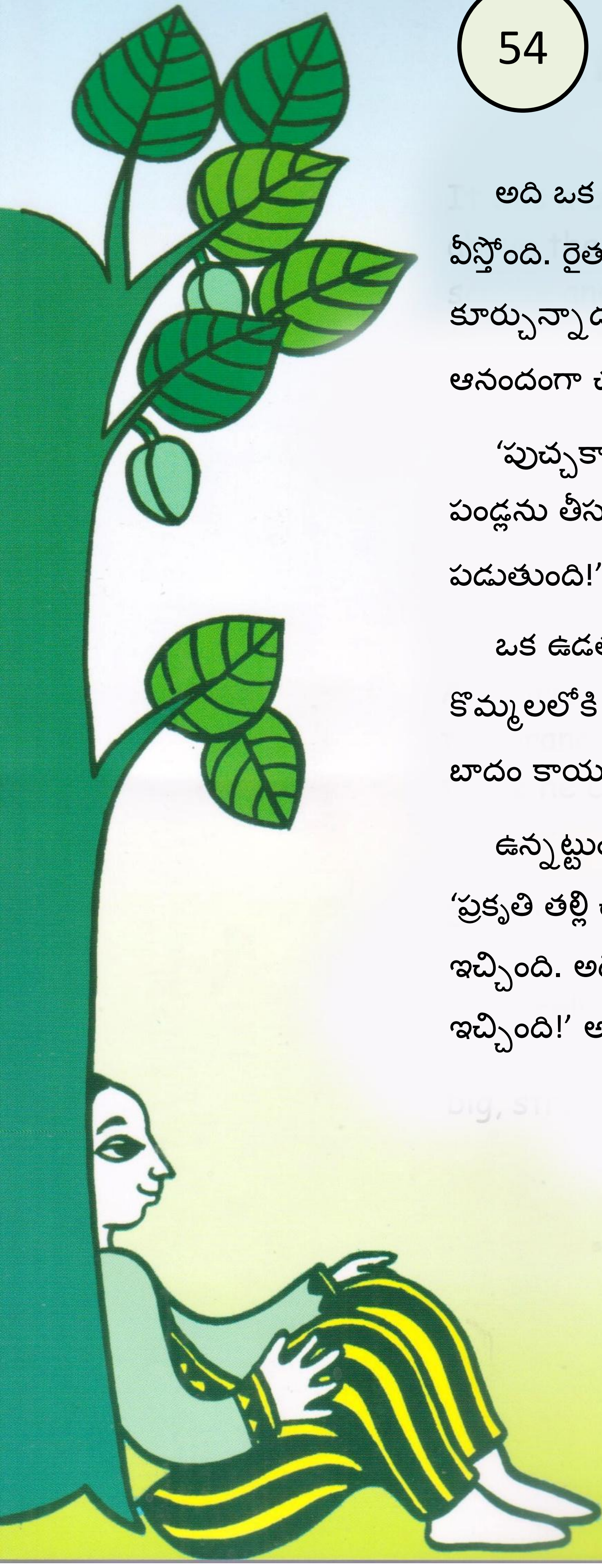

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi **Telugu** K. Suresh

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi **Artist** Uma Krishnaswamy

ప్రకృతి అద్భుతాలు

అది ఒక అందమైన రోజు. పొలం పైన గాలి మెల్లగా వీస్తోంది. రైతు తన కొడవలిని కింద పెట్టి బాదం చెట్టు నీడలో కూర్చున్నాడు. పచ్చగా పెరుగుతున్న వాటిని అతను ఆనందంగా చూశాడు.

'పుచ్చకాయల తోట చాలా అందంగా ఉంది! ఆ పండిన పండ్లను తీసుకుని వెళ్లటానికి ఒకటి, రెండు రోజులు పడుతుంది!' అని తనలో తాను అనుకున్నాడు.

ఒక ఉడత అతనిని చూసి కిచకిచలాడింది. బాదం చెట్టు కొమ్మలలోకి రైతు చూశాడు. అక్కడక్కడా వేలాడుతున్న బాదం కాయలను అతడు చూశాడు.

ఉన్నట్టుండి అతను పెద్దగా నవ్వసాగాడు. 'ప్రకృతి తల్లి చూడు- పుచ్చకాయకి సన్నటి తీగని ఇచ్చింది. అదే చిన్న బాదం కాయకి పెద్ద చెట్టుని ఇచ్చింది!' అతను అన్నాడు

అలా అంటూ అతను చెట్టు కాండాన్ని తట్టాడు. అకస్మాత్తుగా, ఒక బాదం కాయ సేరుగా అతని నెత్తి మీద పడింది!

రైతు దిగ్భ్రాంతికి లోనయ్యాడు. అప్పుడు అతను ఇలా అన్నాడు, "ఆహ్! బాదం చెట్టు కాయలు పుచ్చకాయ అంత ఉంటే, నేను చచ్చిపోయేవాడిని! భలే తప్పించుకున్నాను!"

ప్రకృతి వింతలను మెచ్చుకుంటూ అతను చెట్టు కింద కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకున్నాడు.

ఇరాస్ కథ

యాత్రికుడు, కొబ్బరికాయలు

బజారుకి మార్కోస్ కొబ్బరికాయలు తీసుకుని వెళుతున్నాడు. అతను తొందరలో ఉన్నాడు. దారిలో ఒక పిల్లవాడిని చూసి, తన గుర్రాన్ని ఆపి, "బజారుకి చేరుకోవడానికి ఎంత సమయం పడుతుంది?" అని అడిగాడు.

కుప్పగా ఉన్న కొబ్బరికాయల వైపు బాలుడు సాలోచనగా చూసి, "వేగంగా వెళితే నీకు చాలా సమయం పడుతుంది. కానీ, నెమ్మదిగా వెళితే తొందరగా చేరుకుంటావు," అని అన్నాడు.

‘ఈ పిల్లవాడికి పిచ్చి ఉన్నట్టు ఉంది!’ పిల్లవాడిని చూస్తూ రైతు అనుకున్నాడు. తన గుర్రాన్ని వేగంగా నడిపిస్తూ అతను ముందుకు సాగాడు. దాంతో సమస్య వచ్చింది! గుర్రం పైనుండి కొబ్బరికాయలు కిందకి పడసాగాయి!

పాపం రైతు, గుర్రాన్ని ఆపి, కొబ్బరికాయలు ఏరుకోటానికి అటూ, ఇటూ పరిగెత్తాడు. వాటిని గుర్రం మీద పెట్టి, వేగంగా ముందుకు సాగాడు. ఓహ్! మరిన్ని కొబ్బరికాయలు కింద పడిపోయాయి! అవి అన్ని వైపులకి దొర్లాయి.

గుర్రాన్ని ఆపాడు మార్కోస్. పడిపోయిన కాయలను ఏరి మళ్లీ వాటిని గుర్రం మీద పెట్టాడు. ఇప్పుడు అతను పరిగెత్తసాగాడు, గుర్రాన్ని కూడా అదిలించాడు. అయితే, గుర్రం ముందు కాళ్లు పైకి లేపి దాని మీద ఉన్న కొబ్బరికాయలు అన్నింటినీ కింద పడేసింది!

మార్కోస్‌కి ఏడుపు వచ్చినంత పని అయ్యింది. బాలుడి మాటల గురించి అప్పుడు ఆలోచించాడు. 'నాకు అర్థమైంది!' అని అతను అనుకున్నాడు.

కొబ్బరికాయలు అన్నింటినీ గుర్రం మీద గట్టిగా కట్టి, దానిని ప్రేమతో నెమ్మదిగా నడిపించసాగాడు. అయినప్పటికీ, అతను బజారుకి సమయానికి చేరుకున్నాడు.

కొబ్బరి కాయలు అన్నింటినీ అమ్మిన తరవాత మార్కోస్ తన గుర్రానికి మంచి యాపిల్ పండు తినిపించాడు. తరవాత అతను సంతోషంగా ఇంటికి బయలుదేరాడు.

ఫిలిప్పీన్స్ జానపద కథ ఆధారంగా

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

55

ఖర్చు పెట్టనివాడు, అప్పు ఇవ్వనివాడు

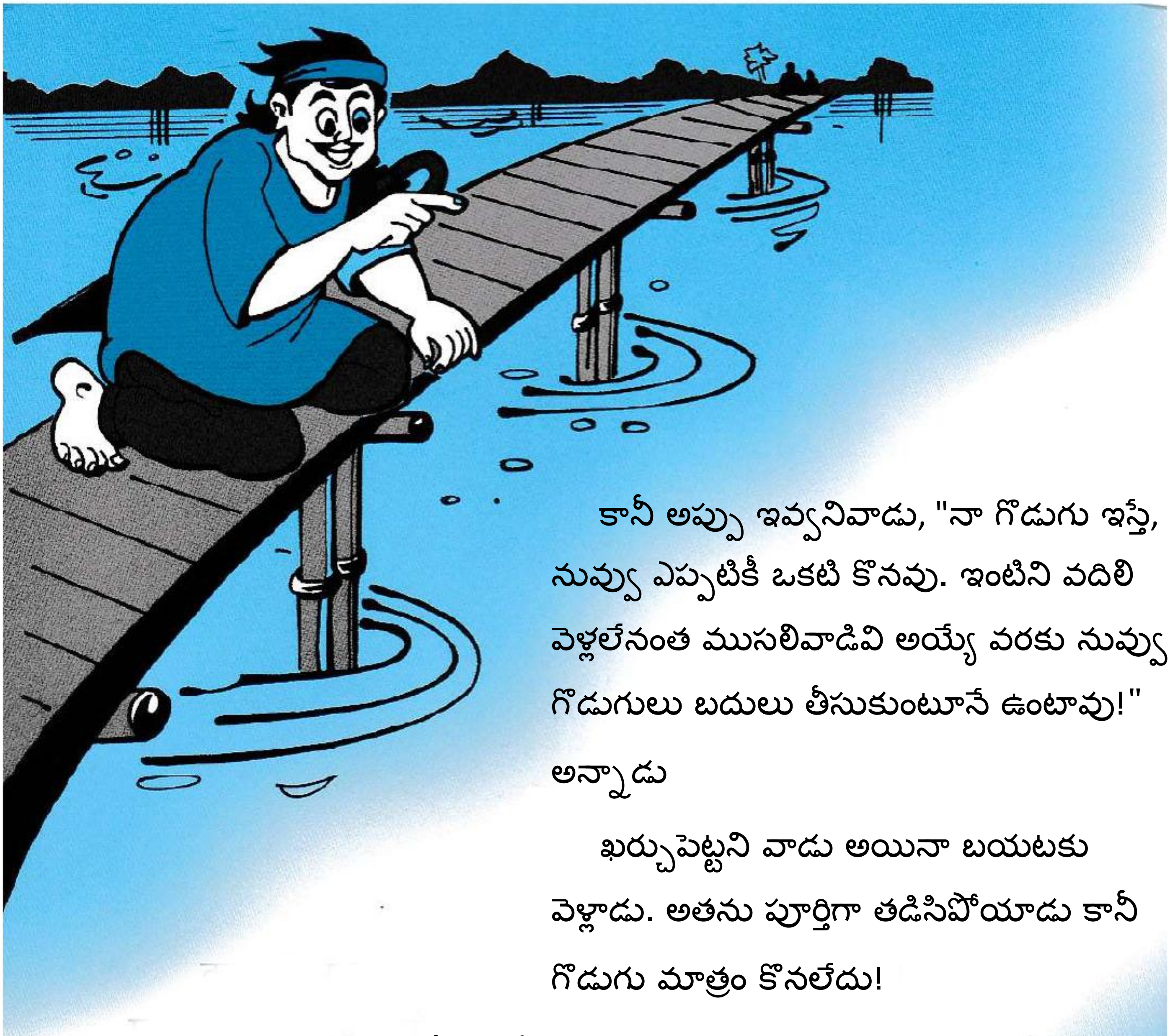
ఒక నది పక్కన ఉన్న ఒక గ్రామంలో ఇద్దరు పక్కపక్కనే ఉండేవాళ్లు. వాళ్లు ఎప్పుడూ గొడవ పడుతుండేవాళ్లు. అది ఆస్తి లేదా డబ్బు వంటి వాటి గురించి కాదు. వాళ్ల భిన్న మనస్తత్వాల కారణంగా స్నేహంగా ఉండలేకపోయావాళ్లు.

ఒకడు మరొకరికి సహాయం చేయడానికి ఒక్క పైసా కూడా ఇవ్వడు. రెండవ వాడు తన కోసం కూడా ఒక్క పైసా ఖర్చుపెట్టటానికి ఇష్టపడేవాడు కాదు. వస్తువులను అప్పుగా తీసుకోవాలని అనుకునేవాడు.

మొదటి వాడికి "అప్పు ఇవ్వనివాడు" అని, రెండవ వాడికి "ఖర్చు పెట్టని వాడు" అని గ్రామస్తులు వాళ్లకి మారుపేర్లు పెట్టారు.

ఒక వర్షపు రోజు, అప్పు ఇవ్వనివాడు ఇంటికి వస్తున్నప్పుడు, ఖర్చు పెట్టనివాడు బయటకు వెళుతూ, "నాకు గొడుగు లేదు, నీ గొడుగు ఇవ్వు," అని అడిగాడు.

కానీ అప్పు ఇవ్వనివాడు, "నా గొడుగు ఇస్తే, నువ్వు ఎప్పటికీ ఒకటి కొనవు. ఇంటిని వదిలి వెళ్ళలేనంత ముసలివాడివి అయ్యే వరకు నువ్వు గొడుగులు బదులు తీసుకుంటూనే ఉంటావు!" అన్నాడు

ఖర్చుపెట్టని వాడు అయినా బయటకు వెళ్లాడు. అతను పూర్తిగా తడిసిపోయాడు కానీ గొడుగు మాత్రం కొనలేదు!

మరొకసారి, ఇద్దరూ పోస్టాఫీసులో కలుసుకున్నారు. ఖర్చు పెట్టనివాడు ఒక ఉత్తరం రాయాలి. అప్పు ఇవ్వనివాడిని పెన్ను ఇవ్వమని అతను అడిగాడు. కానీ అప్పు ఇవ్వనివాడు ఏం చెప్పాడో మీరు ఊహించగలరా?

"నీకు వస్తువులు ఇస్తూ ఉంటే, నీ వ్యక్తిత్వం ఎప్పటికీ బాగుపడదు! ఇంటికి వెళ్లి నీ పెన్ను తెచ్చుకో!"

ఖర్చు పెట్టనివాడు ఇంకొకరి పెన్ను అడిగి తీసుకున్నాడు. 'ఆ అప్పు ఇవ్వనివాడికి ఒక రోజు గుణపాఠం నేర్పుతాను!' అతను తనలో తాను అనుకున్నాడు.

త్వరలోనే అతనికి ఆ అవకాశం వచ్చింది. వాళ్లిద్దరూ పక్క ఊరికి వెళుతున్నారు. నదిపై వంతెన దాటుతుండగా, అప్పు ఇవ్వని వాడి కాలు జారింది. అతను నదిలో పడిపోయాడు!

"కాపాడండి! కాపాడండి! నాకు ఈత రాదు!" అంటూ అతను అరిచాడు.

"నిన్ను కాపాడితే నువ్వు ఎప్పటికీ ఈత నేర్చుకోలేవు! నీ మంచి కోసమే నీకు సహాయం చెయ్యటం లేదు!" అంటూ అప్పు ఇవ్వనివాడిని నీటిలో వదిలి, ఖర్చు పెట్టనివాడు వెళ్లబోయాడు!

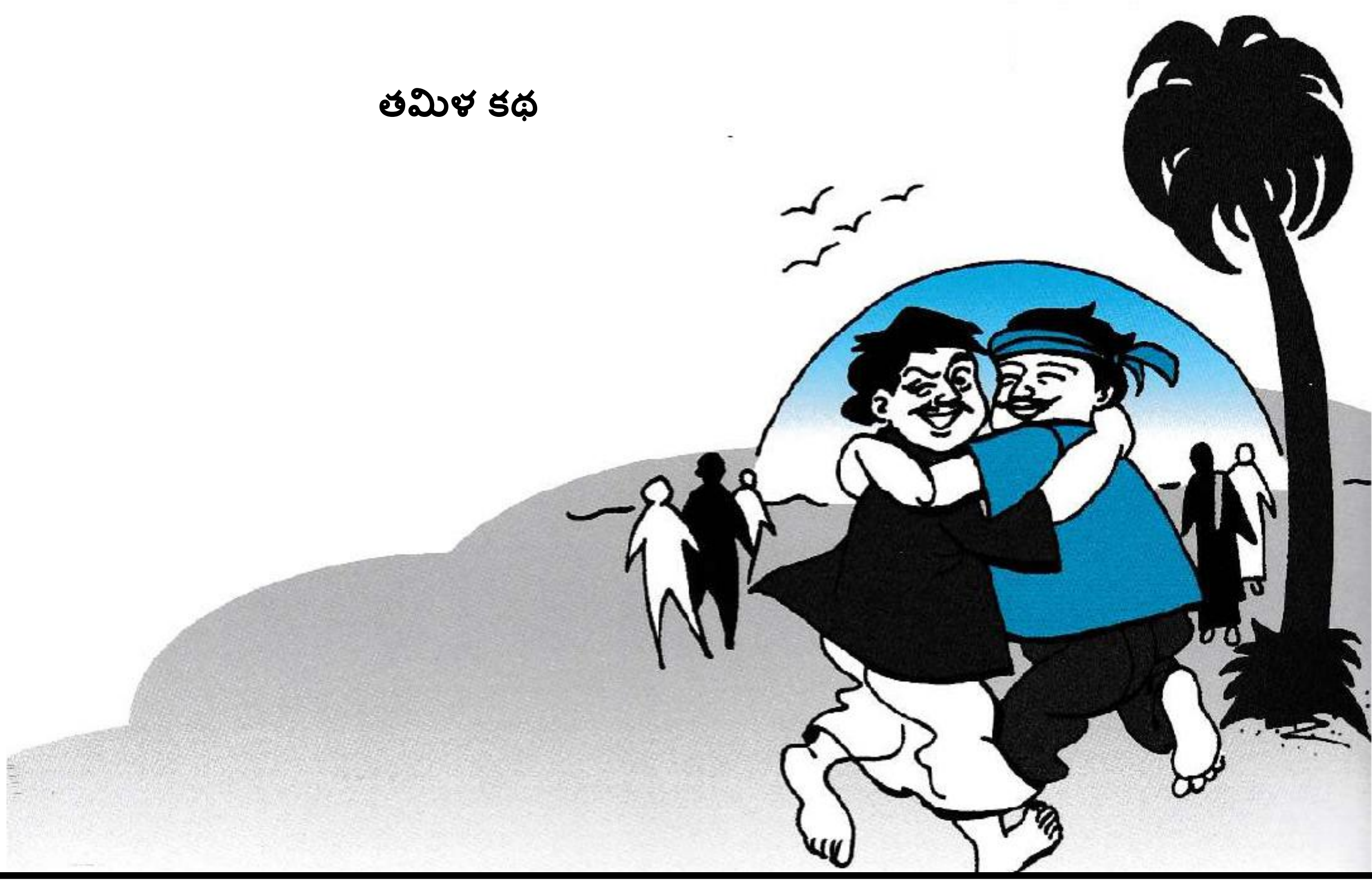

ఆ మాటలు అప్పు ఇవ్వనివాడి గుండెకు గుచ్చుకున్నాయి. అతనికి తన మాటలే అందులో వినిపించాయి. దాంతో అతను ఖర్చు పెట్టనివాడికి క్షమాపణలు చెప్పాడు. "నన్ను క్షమించు! నీకు చాలాసార్లు నీతి బోధ చేశాను. మళ్లీ ఎప్పుడూ అలా చేయను! దయచేసి నన్ను మునిగిపోనివ్వవద్దు!" అంటూ అతను అరిచాడు.

వెంటనే, ఖర్చు పెట్టనివాడు నీటిలోకి దూకాడు. తన పొరుగువాడిని పట్టుకుని నది ఒడ్డుకు లాగాడు. అతన్ని ఇంటికి తీసుకునివెళ్లి వేసుకోడానికి పొడి బట్టలు ఇచ్చాడు. అతనికి టీ కాసి ఇచ్చాడు. తరవాత అతను కూడా పొడి బట్టలు వేసుకున్నాడు. ఎండలో కూర్చోడానికి ఇద్దరూ బయటికి వెళ్లారు.

త్వరలోనే ఇద్దరు పొరుగువారు మంచి స్నేహితులుగా మారారు. సరదా కోసమే వాళ్లు గొడవపడేవాళ్లు. నెమ్మదిగా వారిద్దరిలో మార్పు రాసాగింది. దాంతో గ్రామస్తులు వారిని వారి అసలైన పేర్లతో మురుగన్, కంధన్ అని పిలవసాగారు.

తమిళ కథ

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

56

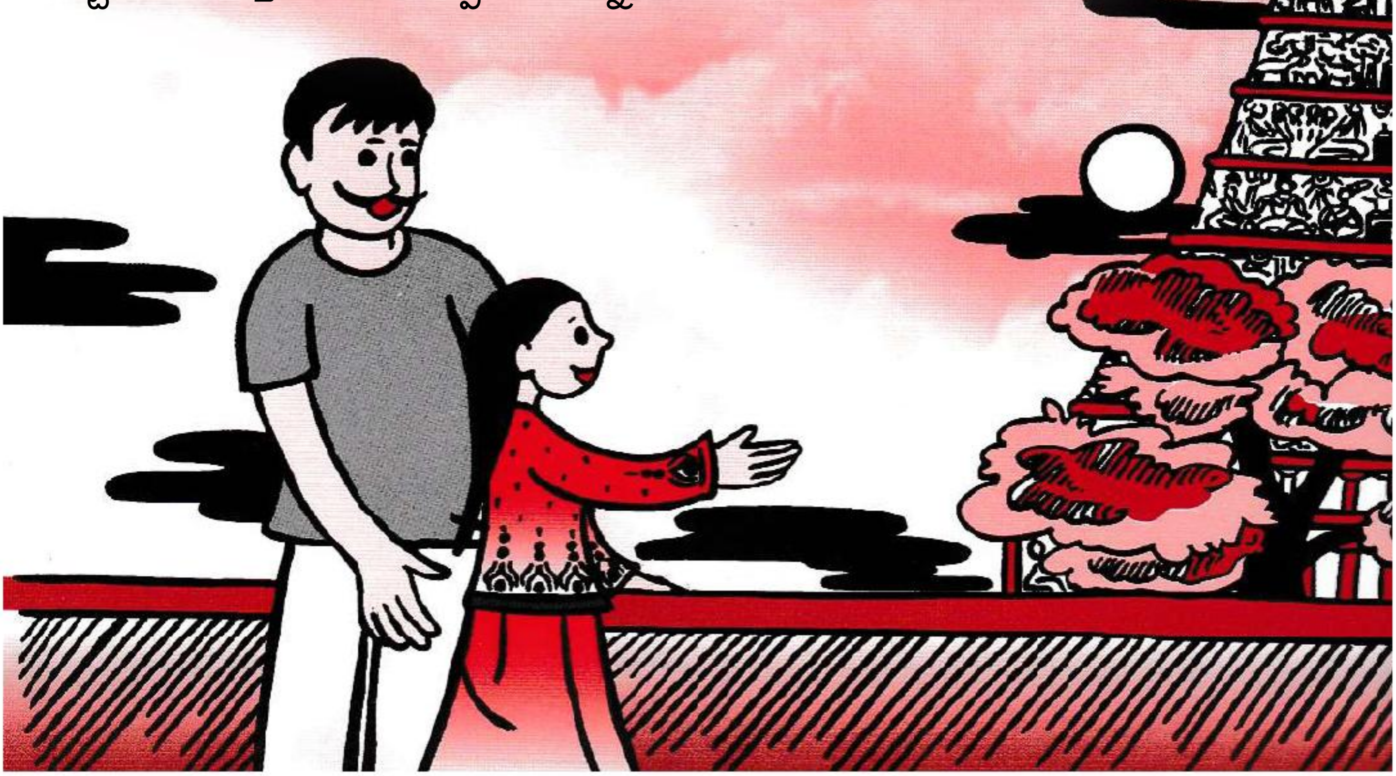
తప్పిపోయిన చంద్రుడు

ఆ పాప కళ్లల్లో కన్నీళ్లు తిరుగుతున్నాయి. ఆమె ముఖం పక్కకు తిప్పుకుంది.

"కన్నమ్మా, అంత బాధపడకు! నీ పుట్టినరోజుకు ముందే నేను తిరిగి వస్తాను!" అని ఆమె తండ్రి సున్నితంగా అన్నాడు. కానీ కన్నమ్మ ముఖం ఇటు తిప్పుకోలేదు.

"చూడు! గుడి గోపురం వెనక చంద్రుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు! ఈ రాత్రి గుండ్రంగా, ఎంత అందంగా ఉన్నాడో చూడు. త్వరలోనే అది తన అందమైన గుండ్రని ఆకారాన్ని కోల్పోతుంది. అది చిన్నగా అవుతుంటుంది. సన్నని చంద్రవంకగా మారుతుంది. తరవాత అది పూర్తిగా అదృశ్యమవుతుంది," అని అతను అన్నాడు.

అది ఆసక్తికరంగా అనిపించింది! తండ్రివైపు కన్నమ్మ ముఖం తిప్పింది. చల్లని చంద్రకాంతిలో ఆమె కంటి నీరు మెరిసింది. ఓహ్, చంద్రుడు చాలా అందంగా ఉన్నాడు! ఆమె మానసిక స్థితిలో మార్పును గ్రహించి, "చంద్రుడు మళ్లీ నెమ్మదిగా పెరుగుతాడు. అది దాని అందమైన గుండ్రని ఆకారాన్ని తిరిగి పొందేనాటికి నీ పుట్టినరోజు వస్తుంది!" చెప్పాడు నాన్న.

"చంద్రుని ఆకారాన్ని బట్టి ప్రజలు నెలని లెక్కిస్తారని నీకు తెలుసా? నిజానికి, 'month' అనే పదం 'moon' నుండి వచ్చింది! నెలని మనం 'moonth' అనడం మొదలుపెట్టాలి," ఆమెను నవ్వించడానికి తండ్రి ప్రయత్నించాడు.

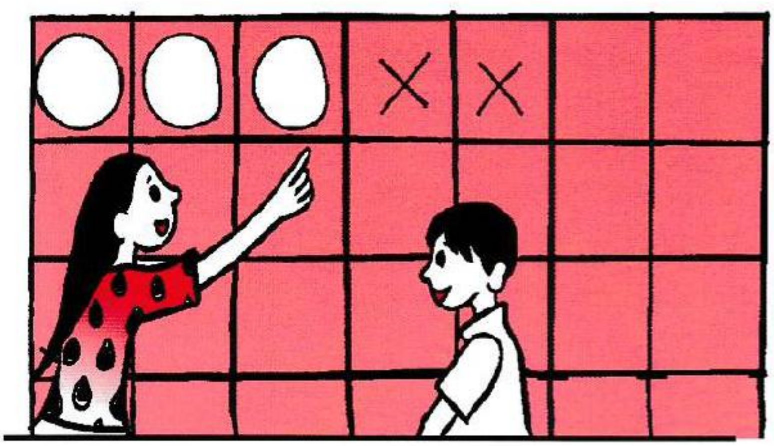
కన్నమ్మ నవ్వింది! "నేను లేనప్పుడు నువ్వు చంద్రుని క్యాలెండర్ తయారు చేస్తే బాగుంటుంది. క్యాలెండర్ పేజీలా గోడపై గళ్లు గీయి. మొదటి చతురస్రంలో, ఈ రాత్రి చంద్రుడు ఉన్నట్టు గుండ్రంగా గీయి," ఆమె తండ్రి చెప్పాడు.

"ప్రతి రాత్రి, చంద్రుని ఆకారాన్ని గమనించు. రేపు రాత్రి కొద్దిగా తేడాగా ఉంటుంది. రెండవ చతురస్రంలో కొత్త ఆకారాన్ని గీయి. ప్రతి రాత్రి చంద్రుడి ఆకారం మారుతూ ఉంటుంది. గళ్లను ఆ ఆకారాలతో నింపుతూ ఉండు. నీ క్యాలెండర్ పూర్తయ్యేలోపు నేను తిరిగి వస్తాను!" అని తండ్రి హామీ ఇచ్చాడు.

రైలు రావటంతో కన్నమ్మ తండ్రి అందులోకి ఎక్కాడు. కన్నమ్మ సంతోషంగా చేయి ఊపుతోంది. ఊరట చెందిన ఆమె తండ్రి తిరిగి చేయి ఊపాడు.

కన్నమ్మకి అప్పగించిన పని సవాళ్లతో కూడుకున్నది. మొదట గళ్లు గీయాలి! పక్కింటి అబ్బాయి తంబి సహాయం చేయడానికి సంతోషంగా ఒప్పుకున్నాడు. వారిద్దరూ కలిసి గళ్లు గీశారు.

రాత్రి కావటం కోసం కన్నమ్మ ఆత్రంగా వేచి ఉంది. తరవాత గుడి గోపురం వైపు చూస్తూనే ఉంది. చాలాసేపు వేచి చూసిన తరవాత, చివరకు, చంద్రుడు కనిపించాడు!

కానీ ఒక్క నిమిషం! అది ఇవ్వాళ కూడా గుండ్రంగా కనిపించింది! కన్నమ్మ చాలా నిరాశ చెందింది. ఆమె మళ్లీ పైకి చూసింది. నాన్న చెప్పింది నిజమే! చంద్రుడు పూర్తిగా గుండ్రంగా లేడు!

సుద్ద ముక్కను తీసుకుని చంద్రుడి ఆకారం గీయడానికి గోడ దగ్గరకి కన్నమ్మ పరిగెత్తింది. కానీ చంద్రుడు ఏ వైపు పూర్తిగా గుండ్రంగా లేడు? ఆమె మరిచిపోయింది. ఆమె చూడటానికి తిరిగి వెళ్లింది. ఇప్పుడు ఆమెకు తెలుసు! పూర్తిగా గుండ్రంగా లేని చంద్రుడి మొదటి బొమ్మని గీసింది.

మరుసటి సాయంత్రం తన పని గురించి ఆమె దాదాపు మరిచిపోయింది. అప్పుడు తంబి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. "చంద్రుడు మరింత చిన్నగా అయ్యాడు! వచ్చి చూడు!" అని అతను పిలిచాడు. అవును చిన్నగా అయ్యాడు! చంద్రుని రెండవ బొమ్మని కన్నమ్మ జాగ్రత్తగా గీసింది.

మూడవ రాత్రి గోపురం పైన చంద్రుడు కనిపించలేదు. ఆమె ఆశ్చర్యపోయింది. ఆమె లోపలికి వెళ్లింది. పడుకునే ముందు ఆమె మళ్లీ బయటకు వచ్చింది. మునుపటి రాత్రి కంటే కొంచెం చిన్నగా చంద్రుడు ఉన్నాడు!

రూపు మార్చే చంద్రుడు! గుండ్రంగా లేని చంద్రుని మూడవ బొమ్మని కన్నమ్మ గీసింది. క్యాలెండరు గళ్లు నిండిపోతున్నాయి!

నాల్గవ, ఐదవ రాత్రులలో వర్షం పడింది. దాంతో రెండు గళ్లను ఖాళీగా ఉంచాల్సి వచ్చింది. ఆరవ రాత్రి, ఆకాశం స్పష్టంగా ఉంది. కన్నమ్మ బయటకు వెళ్లినప్పుడు, వందలు, కాదు వేల నక్షత్రాలు ఆకాశంలో మెరుస్తున్నాయి. కానీ చంద్రుడు ఎక్కడా లేడు! చూడటానికి ఆమె మళ్లీ మళ్లీ బయటకు వెళ్లింది. చంద్రుడు లేడు, చంద్రుడు లేడు, చంద్రుడు లేడు!

అప్పటికే రాత్రి 11 గంటలు అయింది. కన్నమ్మ కళ్లు మూతలు పడిపోతున్నాయి. ఒక రాక్షసుడు చంద్రుడిని దొంగిలించాడని ఆ రాత్రి ఆమె కల కన్నది. ఆమె ఉలిక్కిపడి మేల్కొంది. చంద్రుడు ఎక్కడికి వెళ్లాడు?

రేపు తిరిగి వస్తాడా?

రాలేదు! మరుసటి రాత్రి కూడా రాలేదు! చంద్రుడిని నిజంగానే దొంగిలించి ఉంటారు! "చంద్రుడిని దొంగిలించిన వ్యక్తి కచ్చితంగా దానిని తిరిగి ఇస్తాడు. దానిని మోస్తూ తిరగలేడు కదా!" అన్నాడు తంబి.

కన్నమ్మ తనలో తాను నవ్వుకుంది. ఆ రాత్రి మళ్లీ ఆమె మేల్కొని ఉండటానికి ప్రయత్నించింది. కానీ ప్రయోజనం లేకపోయింది. చంద్రుడు కనిపించలేదు! ఆమె నిద్రలోకి జారుకుంటుండగా అమ్మ గొంతు వినిపించింది, "నాన్న రేపు ఇంటికి వస్తాడు." మాయా కత్తితో రాక్షసుడి నుండి చంద్రుడిని కాపాడినట్లు ఆమె కల కన్నది!

మరుసటి రోజు ఉదయం కన్నమ్మ నిద్రమత్తులో ఇంటి నుండి బయటకు నడిచింది. చల్ల గాలికి ఆమెకు పూర్తిగా మెలకువ వచ్చి ఆకాశం వైపు చూసింది. "అమ్మా! చంద్రుడు తిరిగి వచ్చాడు! చంద్రుడు తిరిగి వచ్చాడు!" అని ఆమె అరిచింది. కన్నమ్మ తల్లి తలుపు దగ్గరకు వచ్చి చూసింది. "చంద్రుడు చాలా సోమరి, తెల్లవారుతుండగా మాత్రమే బయటకు వచ్చాడు!" అని ఆమె అంది. వాళ్లిద్దరూ నవ్వారు. చంద్రుడు ఇప్పుడు సగమే ఉన్నాడు! అంతేకాకుండా అది ఆలయ గోపురం పైన కాకుండా, సరిగ్గా వాళ్ల నెత్తి మీద ఉంది.

దూరంగా ఇంటికి వస్తున్న తండ్రిని కన్నమ్మ చూసింది. ఇప్పుడు సంతోషంగా ఉంది. నాన్న తిరిగి వచ్చాడు. చంద్రుడు దొరికాడు. గోడ-క్యాలెండర్ వేచి ఉంది. బొమ్మలు, ప్రశ్నలతో కన్నమ్మ మనసు నిండిపోయింది. సోమరి చంద్రుని కోసం ఆమె ఇప్పుడు తెల్లవారుజామున వెతుకుతోంది!

నిరుపమ రాఘవన్

© Katha Jharna 2008

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

డమ్ డమ్ డప్పు!

డమ్ డమ్, డమ్ డమ్... వరండా నుండి దూకి శబ్దం వస్తున్న వైపు పరిగెత్తాడు రాజు. మలుపు తిరిగి రంగులతో, సంగీత వాయిద్యాలతో ఒక ఊరేగింపు వస్తోంది!

రాజు తిరిగి ఇంటికి పరిగెత్తాడు. "అమ్మా! అమ్మా! నాకు ఒక డప్పు కొనిపెట్టవా!" అతను అడిగాడు. అమ్మ బజారుకి బయలుదేరుతోంది. "చూస్తాను, రాజు," ఆమె చెప్పింది.

బజారులో ఆమె తెచ్చినవి అమ్మేసి ఇంటికి కావలసిన పిండి, ఉప్పు వంటివి కొంది. కానీ... డప్పు కొనడానికి డబ్బు మిగలలేదు! బరువైన హృదయంతో ఆమె ఇంటికి బయలుదేరింది.

దారి పక్కన ఒక మంచి చెక్క ముక్క పడి ఉంది. అది నున్నగా, ముదురు రంగులో ఉంది. దానితో ఆడుకోటానికి రాజు ఇష్టపడవచ్చు. అమ్మ దానిని ఇచ్చినప్పుడు రాజు చాలా సంతోషించాడు. దానిని గాలిలోకి విసిరి పట్టుకున్నాడు. ఆ చెక్క ముక్క బాగుంది!

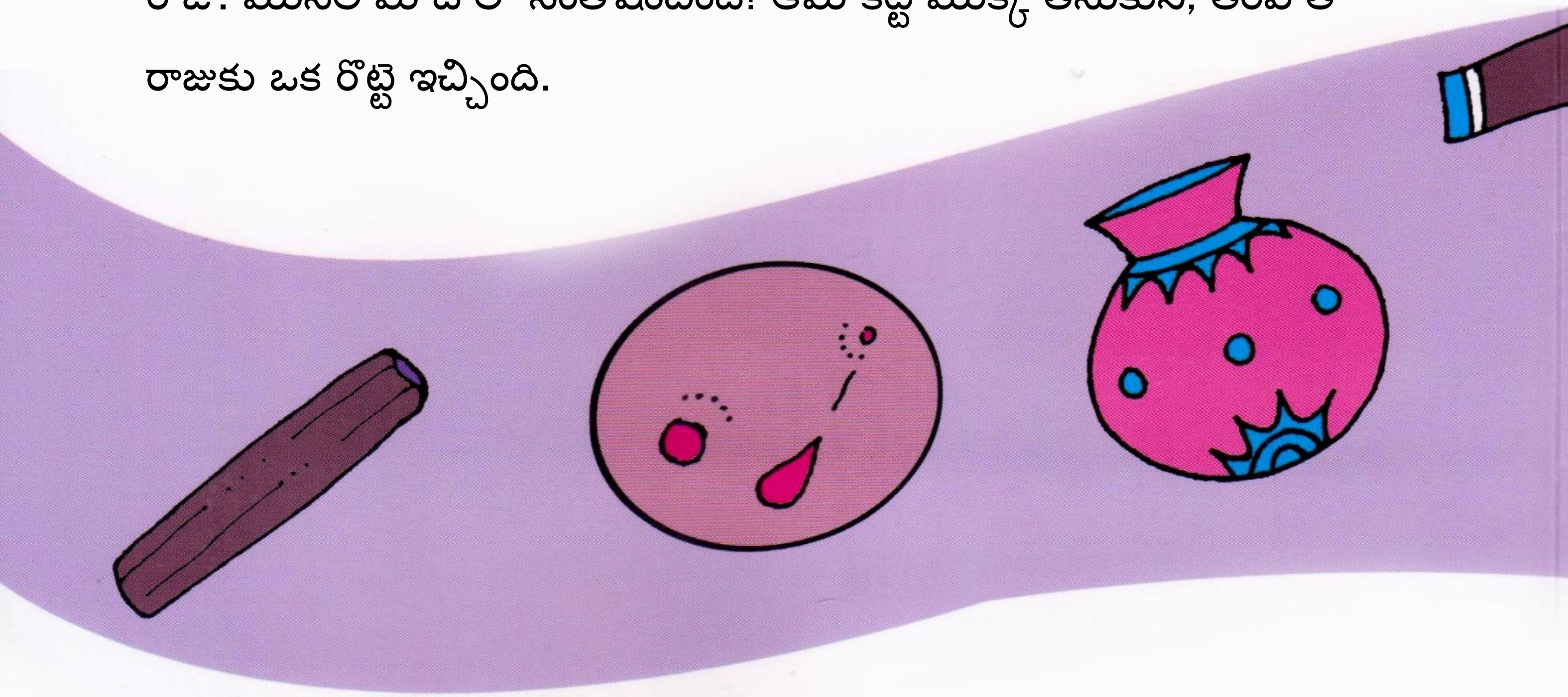
ఆ చెక్క ముక్కతో ఆడుకోటానికి రాజు బయటికి వెళ్లాడు. దారి పక్కన పొయ్యిలో పిడకలు పెడుతున్న ముసలామెను రాజు గమనించాడు.

పొయ్యి నుండి పొగ మబ్బు లాగా పైకి లేస్తోంది. నిప్పు రాజుకోవటం లేదు! ముసలామె కళ్లల్లో నీళ్లు చూశాడు రాజు. "అమ్మమ్మా! ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు?" అని అడిగాడు రాజు.

"నేను ఏడవడం లేదు! ఈ పిడకలు తడిగా ఉన్నాయి. నిప్పు రాజుకోవటం లేదు, వంట చేయలేను!" అని ముసలామె అంది.

"నా దగ్గర ఒక మంచి కట్టె ఉంది. దీనితో నిప్పు రాజేయవచ్చు," అన్నాడు రాజు. ముసలామె చాలా సంతోషించింది! ఆమె కట్టె ముక్క తీసుకుని, తరవాత రాజుకు ఒక రొట్టె ఇచ్చింది.

రొట్టె తీసుకుని రాజు ముందుకుసాగాడు. కొద్దిసేపటి తరవాత అతనికి ఒక కుమ్మరి, అతని కుటుంబం కనిపించింది. కుమ్మరి కొడుకు ఏడుస్తున్నాడు.

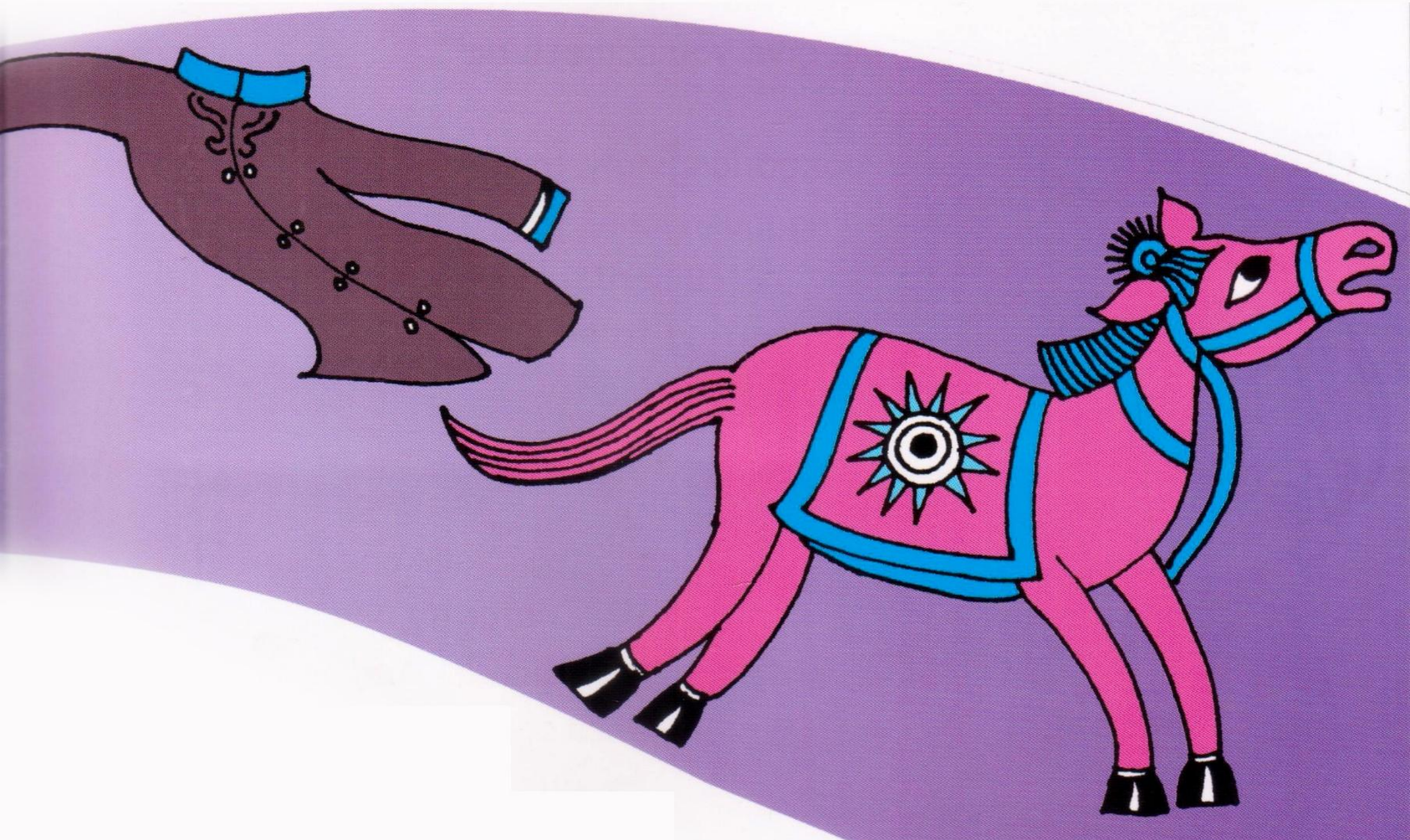
"బాబు ఎందుకు ఏడుస్తున్నాడు?" అడిగాడు రాజు. "అతనికి ఆకలిగా ఉంది!" అని కుమ్మరి సమాధానం చెప్పాడు. "నా దగ్గర ఒక రొట్టె ఉంది! తీసుకోండి!" అన్నాడు రాజు. "నువ్వు మంచి పిల్లవాడివి! ఈ కుండ తీసుకో," రాజుని దీవిస్తూ చెప్పింది కుమ్మరి భార్య.

ఆ కుండతో నడుచుకుంటూ వెళుతున్నాడు రాజు. కొంతసేపటి తరవాత అతను ఒక నది ఒడ్డుకు వచ్చాడు. అక్కడ అతనికి బట్టలు ఉతికే భార్యాభర్తలు కనిపించారు.

"మన కుండ పగిలిపోయింది! నీళ్లు మరిగించడానికి మన దగ్గర మరో కుండ లేదు. బట్టలు ఎలా ఉతకాలి?"

"చింతించకు! ఈ కుండ తీసుకో!" అన్నాడు రాజు. బట్టలు ఉతికే వ్యక్తి రాజుకి పదే పదే కృతజ్ఞతలు చెప్పాడు. అతనికి ఒక ఉన్ని చొక్కా ఇచ్చాడు.

చొక్కా చాలా బాగుంది! రాజు దానిని వేసుకున్నాడు. తాను చాలా అందంగా ఉన్నానని అనుకుంటూ ముందుకు నడుస్తున్నాడు! కొంతసేపటికి అతను ఒక వంతెన వద్దకు వచ్చాడు.

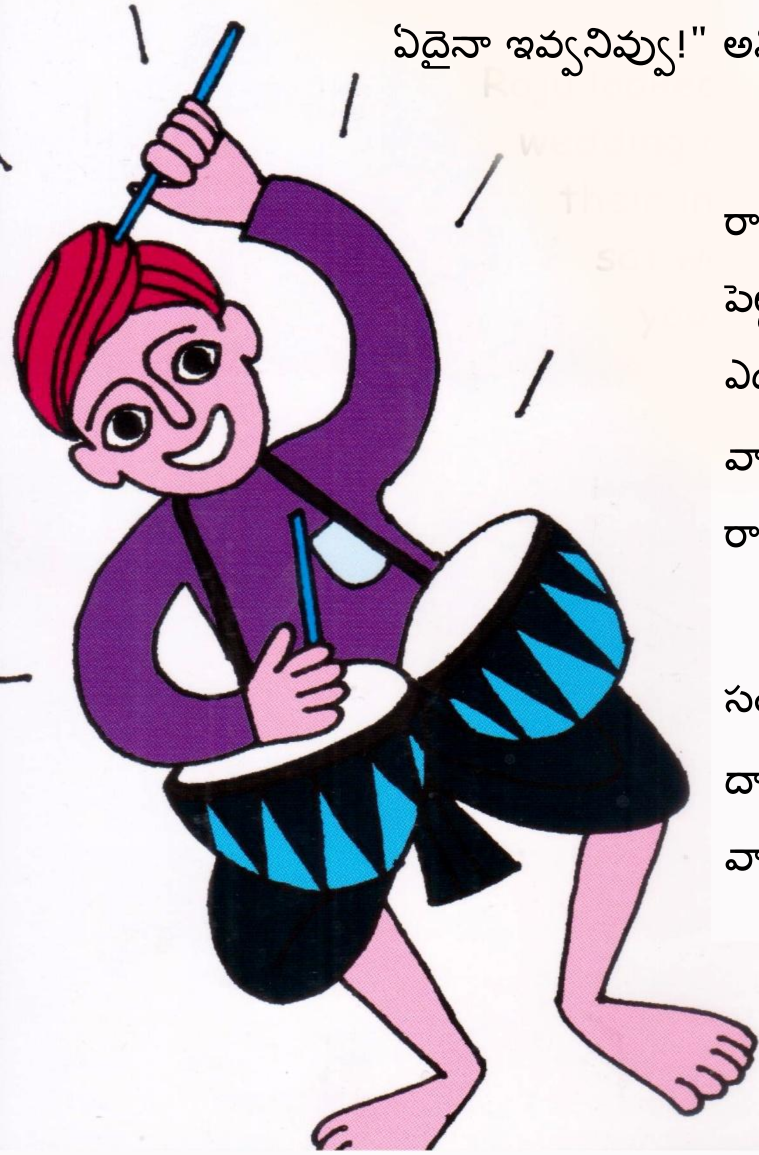

దాని నీడలో చలికి వణుకుతూ ఒక వ్యక్తి కూర్చుని ఉన్నాడు. అతని వద్ద చొక్కా లేదు! రాజు ఆశ్చర్యంగా ఆ వ్యక్తి వైపు చూశాడు. తరవాత తన ఉన్ని చొక్కా తీసి అతనికి ఇచ్చాడు.

"నువ్వు మంచివాడివి! నీకు ఏదైనా ఇవ్వాలని అనుకుంటున్నాను. ఇదిగో! నా గుర్రాన్ని తీసుకో!" అని అతను అన్నాడు.

తన కొత్త గుర్రంతో వెళుతుండగా రాజుకి ఒక పెళ్లి బృందం కనిపించింది. కుటుంబ సభ్యులు నిట్టూరుస్తూ, ఆందోళన చెందుతున్నారు. దేని కోసం వేచి చూస్తున్నామని తన తల్లిని ఒక చిన్న అమ్మాయి అడిగింది. "గుర్రం లేకుండా మనం బయలుదేరలేం!" అని ఆమె తల్లి చెప్పింది.

"ఈ గుర్రం తీసుకో!" అని రాజు అన్నాడు. వారందరి ముఖాల్లో చిరునవ్వులు విరిశాయి! రాజుకి పెళ్లికొడుకు కృతజ్ఞతలు చెప్పి, "నీకు ఏదైనా ఇవ్వనివ్వు!" అని అన్నాడు.

పెళ్లివారితో ఉన్న సంగీతకారుల బృందం వైపు రాజు ఆశగా చూశాడు. వాళ్ల వాయిద్యాలు పక్కన పెట్టి ఉన్నాయి. తమని వాయించడానికి ఎదురుచూస్తున్నట్టుగా అవి ఉన్నాయి! "మీ వాద్యకారులను అడిగి ఒక డప్పు ఇస్తారా?" అని రాజు అన్నాడు.

"సంతోషంగా!" అన్నాడు పెళ్లికొడుకు. అతను సంగీతకారులను డప్పు అడిగి రాజుకి ఇచ్చాడు! దానిని డమ్ డమ్, డమ్ డమ్, డమ్ అని వాయిస్తూ సంతోషంగా ఇంటికి వెళ్లాడు రాజు!

ఉత్తర భారతదేశ జానపద కథ

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation
Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy

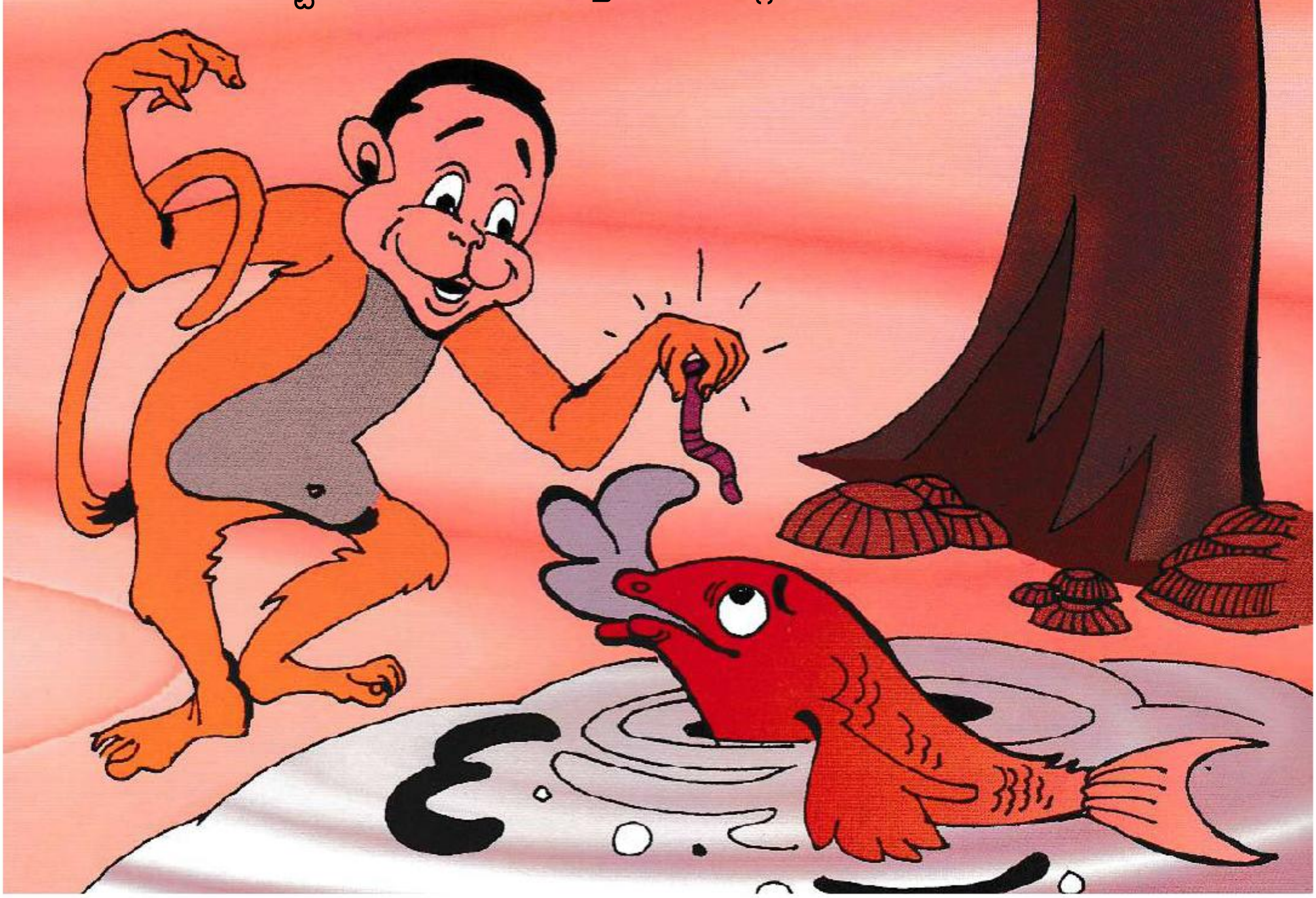
ఎవరి తోక?

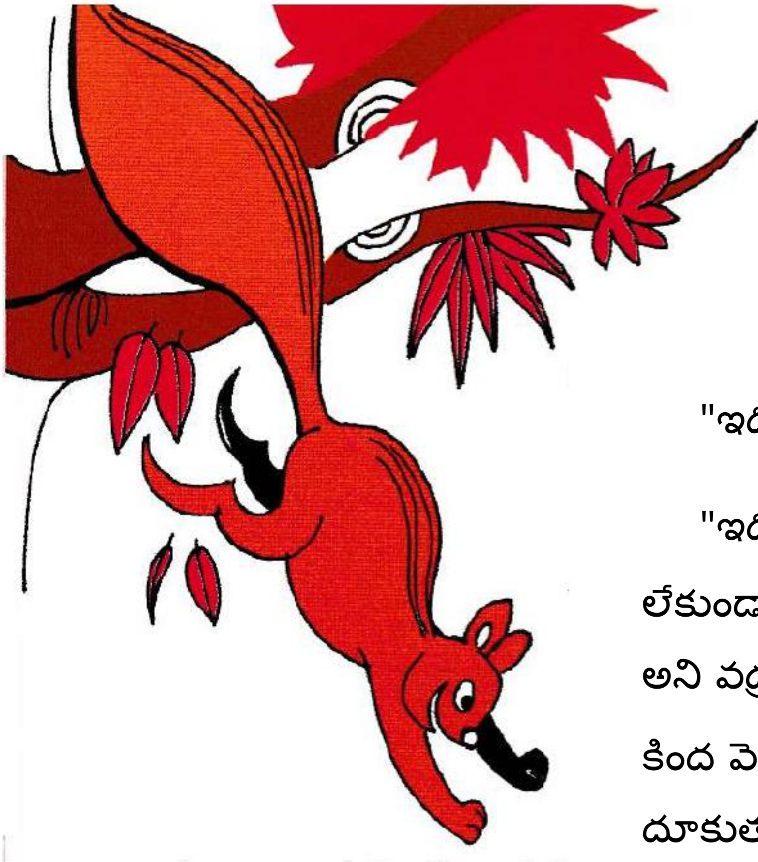
ఎండగా ఉన్న ఒక రోజు, ఒక చిన్న కోతి చెట్టు మీద నుండి దూకి చుట్టూ చూసింది. అకస్మాత్తుగా అది అదిరిపడింది. నేలపై ఒక తోక పడి ఉంది!

"ఇది ఎవరి తోక? నేను కనుక్కోవాలి!" అంటూ తోకను తీసుకుని అడవి దారిలో నడవసాగింది కోతి.

దగ్గరలోని చెరువు నుండి ఒక చేప పైకి లేచింది. "ఇది నీ తోకా?" అని చిన్న కోతి అడిగింది.

"అది నా తోక కాదు! నా తోక లేకుండా నేను ఇలా ఈదగలనా?" అంటూ నీటిని నెట్టడానికి తోకను ఆడిస్తూ చేప వెళ్ళిపోయింది|

'అయితే ఇది ఎవరి తోక?' అని చిన్న కోతి ఆలోచనలో పడింది. సమాధానంగా అన్నట్టు, "టక్! టక్! టక్!" అన్న శబ్దం వచ్చింది. పురుగుల కోసం చెట్టును కొడుతూ వడ్రంగిపిట్ట చేస్తున్న శబ్దం అది!

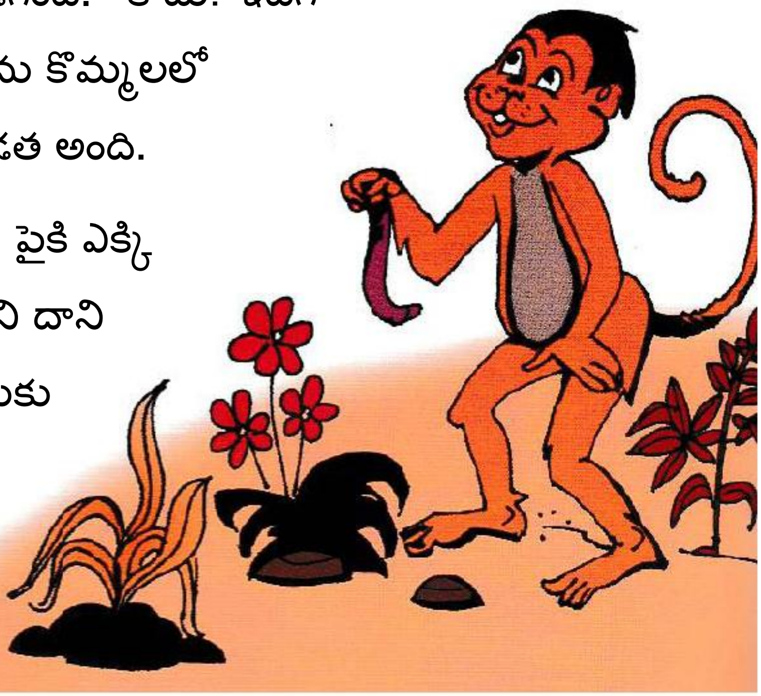
"ఇది నీ తోకా?" అని చిన్న కోతి అడిగింది.

"ఇదిగో నా తోక. నీకు కనిపించడం లేదా? అది లేకుండా నేను చెట్టు మీద ఇలా కూర్చోగలనా?" అని వడ్రంగిపిట్ట అంది. పురుగుల కోసం బెరడు కింద వెతుకుతూ పైకి, కిందికి, పక్కలకు దూకుతూ దాని గట్టి తోకతో చెట్టు కాండం మీద నిలబడుతోంది.

అప్పుడు ఒక ఉడత చెట్టు కాండం నుండి కిందికి దిగింది. చిన్న కోతి పక్క నుండి ఒక కాయను తీసుకోడానికి పరిగెత్తింది.

"ఇది నీ తోకనా?" అని చిన్న కోతి అడిగింది. "కాదు! ఇదిగో నా అందమైన తోక! ఈ బొచ్చు తోకతో నేను కొమ్మలలో దూకగలను, కిందకి దిగగలను!" అని ఉడత అంది.

చిన్న కోతి చెట్టు కొమ్మల్లోకి చూసింది. పైకి ఎక్కి ఆడుకోవాలని దానికి ఉంది! కానీ ఈ తోకని దాని యజమానికి ఇవ్వాలి. చిన్న కోతి ముందుకు నడవసాగింది.

"ఎక్కడికి వెళుతున్నావో చూసుకో!" అని ఒక గొంతు వినిపించింది. చిన్న కోతి కిందికి చూసింది.

అక్కడ కోపంగా ఉన్న తేలు కనిపించింది!

"ఇది నీ తోకేమో కొంచెం చెబుతావా?" అని చిన్న కోతి అడిగింది.

"నా తోక కనబడటం లేదా?" అని బదులు ఇచ్చింది తేలు. తన తోకను చిన్న కోతికి చూపించి, "నిన్ను కుడితే నొప్పితో ఏడుస్తావు! పారిపో! పారిపో!" అని హెచ్చరించింది.

చిన్న కోతి అక్కడి నుంచి పరిగెత్తింది.

అప్పుడు తన పిల్లలతో వెళుతున్న ఒక తల్లి కుందేలు దానికి కనపడింది. కోతిని చూసి బొరియలోకి దూకి అవన్నీ మాయమయ్యాయి.

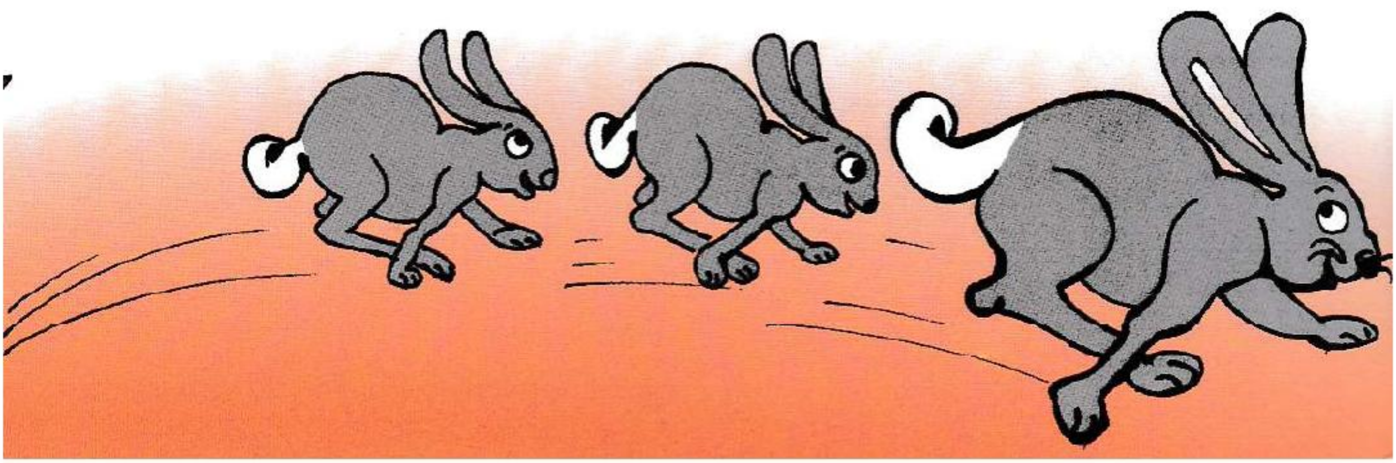
"కుందేలూ! నీ తోక కోసం వెదుకుతున్నావా?" అని చిన్న కోతి అడిగింది.

తల్లి కుందేలు బొరియ నుండి బయటకు వచ్చింది. "ఇదిగో నా తోక. నేను దానిని ఎలా ఊపుతానో చూడు!" అని చెప్పింది.

చిన్న కోతి ఆశ్చర్యపోయింది. "గోధుమ, బూడిద రంగులో నీ బొచ్చు ఉంది, కానీ తోక తెల్లగా ఉంది. అది చాలా చిన్నగా, మెత్తగా ఉంది!"

"అవును, నిజమే! పరిగెత్తేటప్పుడు, దానిని పక్కలకు ఊపుతాను. దాంతో శత్రువుల దృష్టి మరలి, నేను తప్పించుకుంటాను!" అని కుందేలు చెప్పింది.

'ఎంత ఉపయోగకరమైన తోక!' అని చిన్న కోతి అనుకుంది.

అప్పుడే ఏదో కొత్త జీవి వచ్చింది. అది తోక లేని బల్లి! చిన్న కోతి దాని దగ్గరకు పరిగెత్తింది. "నాకు నీ తోక దొరికింది! ఇదిగో!"

"అది నా తోకే. కానీ, ఇప్పుడు నాకు దాని అవసరం లేదు," అని బల్లి అంది.

"నీకు దాని అవసరం లేదా? అది ఎలా సాధ్యం? తోక లేకుండా చేప ఈదలేదు, వడ్రంగిపిట్ట చెట్టు కాండం మీద నిలబడలేదు, ఉడత కిందకు దూకలేదు, తేలు తనను తాను రక్షించుకోలేదు, కుందేలు తన వేటాగాళ్ల నుండి తప్పించుకోలేదు. నేను చెట్లలో ఊగలేను! అందరికీ తోక కావాలి!" అని చిన్న కోతి అడిగింది.

"నాకూ తోక కావాలి. కానీ నిన్న ఒక పాము నన్ను పట్టుకోబోయింది. దాంతో నా తోకను విడిచిపెట్టవలసి వచ్చింది. అది నేలపై మెలికలు తిరుగుతుండటంతో పాము దానిని పట్టుకుంది. దాంతో నేను పారిపోయాను!" అని బల్లి అంది.

"అది అద్భుతం! కానీ నీకు తోక తిరిగి ఎందుకు వద్దు?" అని చిన్న కోతి అడిగింది.

"చూడు! నాకు కొత్త తోక పెరుగుతోంది!" అని బల్లి అంది.

"ఓహ్! నీ దగ్గర అన్నిటికంటే అద్భుతమైన తోక ఉంది!" అని చిన్న కోతి అరిచింది.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

59 జాతరలో

ఆ రోజు మా తరగతిలో చాలా సందడిగా ఉంటి! గంట మోగిన తరవాత, నేను వీలైనంత వేగంగా ఇంటికి వెళ్లాను. "అమ్మా! అమ్మా! వచ్చే వారం మాకు స్కౌట్ క్యాంప్ ఉంది. నేను వెళ్లవచ్చా?" అమ్మని అడిగాను.

"దాని గురించి వివరంగా చెప్పు," అని అమ్మ అంది.

"ప్రతి సంవత్సరం పట్టణంలో జాతర జరుగుతుంది. ఊళ్ల నుండి చాలా మంది వస్తారు. వచ్చినవాళ్లకి ఎటు వెళ్లాలో చెబుతూ వారు క్షేమంగా ఉండేలా చూడాలి," అని చెప్పాను.

"బాగుంది, మణి. కానీ, ఇంటికి దూరంగా నువ్వు ఒక్క రాత్రి కూడా ఉండలేదు. నేను ఎంతో ఆందోళన చెందుతాను!" అమ్మ చెప్పింది.

"కమల, రహీం, ఇంకా చాలామంది వస్తున్నారు. నన్ను కూడా వెళ్లనివ్వు," అమ్మకు భరోసా ఇస్తూ అడిగాను.

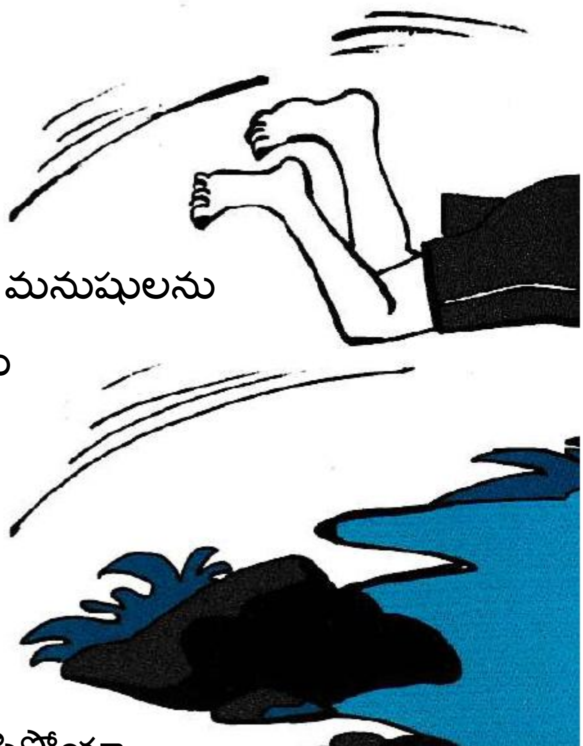
"సరే, వాళ్లు కూడా వెళుతున్నట్లయితే..." మాట పూర్తి చెయ్యనివ్వకుండా ఆమెను గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాను. "మా అమ్మ మంచిది!" నేను సంతోషంగా అన్నాను.

వెళ్లవలసిన రోజున మేమందరం బడి మైదానంలో కలుసుకున్నాం. మా బరువైన సంచులను బస్సులో పెట్టాం. చేతులు ఊపుతూ టాటా చెబుతుండగా బడి గేటు నుండి బస్సు బయటకు వచ్చింది. త్వరలోనే మేం ప్రధాన రహదారిపైకి వచ్చాం. పట్టణం చేరుకునే వరకు పాటలు పాడుతూనే ఉన్నాం.

అక్కడికి చేరుకునేసరికి దాదాపు చీకటి పడింది. మేం అంతా చూస్తూ ఉన్నాం! ఆహార దుకాణాలు, రకరకాల వస్తువుల దుకాణాల చుట్టూ ప్రజలు గుమిగూడి ఉన్నారు. ఒకేసారి ఇంత మందిని, ఇంత సందడిని నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు.

బస్సు దిగిన వెంటనే, మమ్మల్ని ఒక పెద్ద మైదానానికి తీసుకుని వెళ్లారు, అక్కడ వేయడానికి గుడారాలు సిద్ధంగా ఉన్నాయి. తరవాత మరుసటి రోజు చెయ్యవలసిన పనుల ప్రకారం మమ్మల్ని బృందాలుగా చేశారు.

కమల చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది. ఆమె వైద్య సిబ్బందికి సహాయం చేయబోతోంది. రవాణా పోలీసులకు రహీం సహాయం చేయబోతున్నాడు. ఇది విని మేమందరం నవ్వుకున్నాం. మా బడిలో అతనిని మించిన ఫుట్‌బాల్ ఆటగాడు లేడు. అతన్ని చూస్తేనే సమస్యలు సృష్టించాలని అనుకునే ఎవరైనా భయపడతారు.

నాకు ఇచ్చిన పనితో నేను కూడా సంతోషంగా ఉన్నాను. కొత్తవాళ్లకు ఎటు వెళ్లాలో చెప్పటం నా పని. మనుషులను చూడటం, వారి మాటలు వినడం నాకు ఇష్టం. ఇప్పుడు వాటికి మంచి అవకాశం దొరికింది.

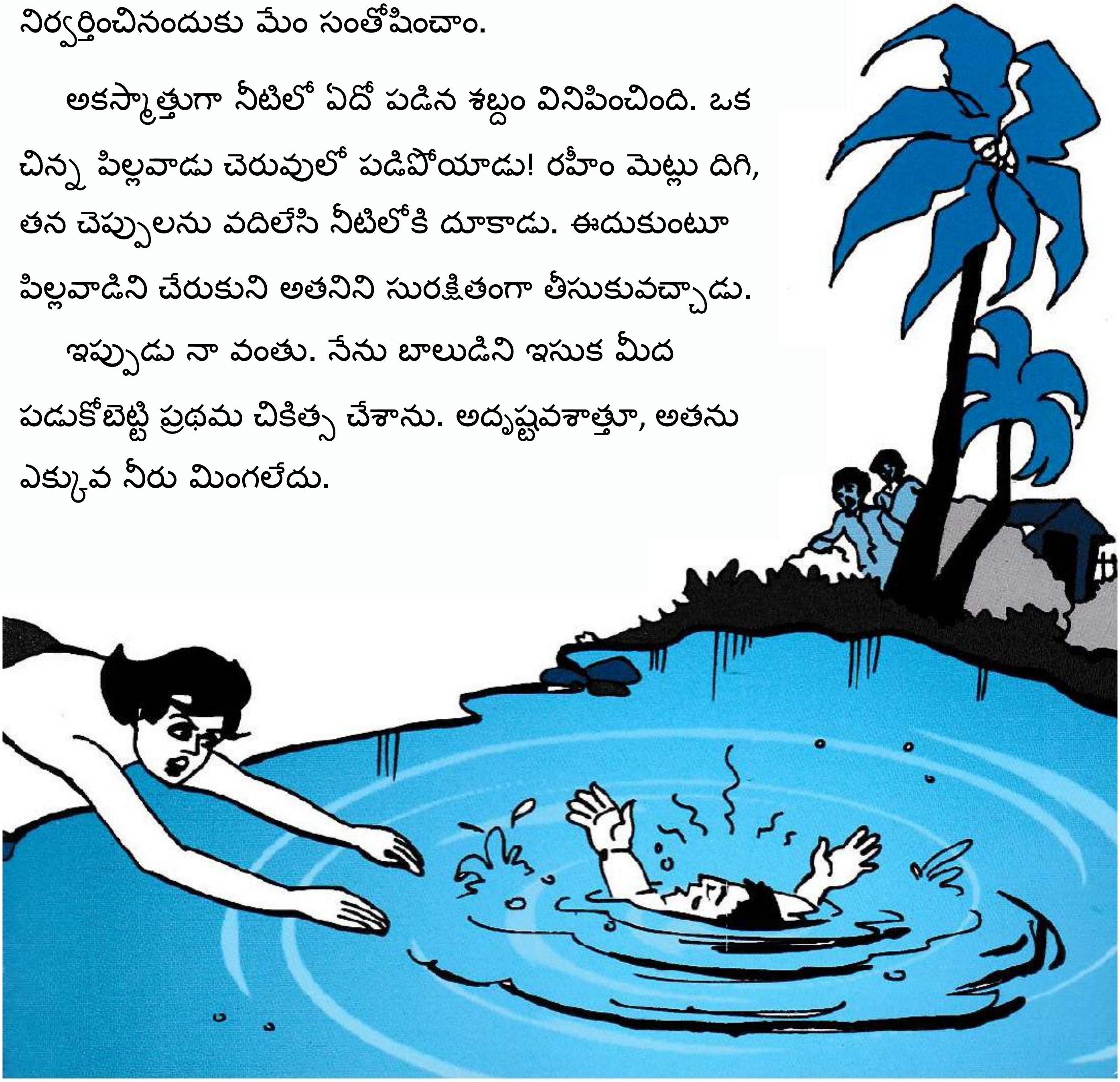
మరుసటి రోజు త్వరగా గడిచిపోయింది. అయినప్పటికీ అది ఎన్నో జ్ఞాపకాలను మిగిల్చింది! మేం చాలా కష్టపడి పనిచేశాం, చాలా నేర్చుకున్నాం. గుడారాలకు తిరిగి వచ్చే సమయానికి మేం బాగా అలసిపోయాం.

తిరిగి వస్తున్నప్పుడు రహీం, నేను ఆ రోజు జరిగిన వాటి గురించి మాట్లాడుకున్నాం. ఎప్పటిలాగానే, అతనికి చెప్పడానికి ఒక సరదా కథ ఉంది. అతను చెప్పటం పూర్తి చేసే సమయానికి గుడి మెట్ల దగ్గర నిలబడి ఉన్న ఒక అవ్వని చూశాం. ఆమె వద్ద ఒక బరువైన సంచి ఉంది. ఆమెకు సహాయం చేయడానికి మేం పరిగెత్తాం.

రహీం ఆమె సంచిని తీసుకున్నాడు, ఆమె చేయి పట్టుకుని మెట్లు ఎక్కటానికి నేను సహాయం చేశాను. "మంచి అబ్బాయిలు," ఆమె మమ్మల్ని దీవించింది. మా విధిని నిర్వర్తించినందుకు మేం సంతోషించాం.

అకస్మాత్తుగా నీటిలో ఏదో పడిన శబ్దం వినిపించింది. ఒక చిన్న పిల్లవాడు చెరువులో పడిపోయాడు! రహీం మెట్లు దిగి, తన చెప్పులను వదిలేసి నీటిలోకి దూకాడు. ఈదుకుంటూ పిల్లవాడిని చేరుకుని అతనిని సురక్షితంగా తీసుకువచ్చాడు.

ఇప్పుడు నా వంతు. నేను బాలుడిని ఇసుక మీద పడుకోబెట్టి ప్రథమ చికిత్స చేశాను. అదృష్టవశాత్తూ, అతను ఎక్కువ నీరు మింగలేదు.

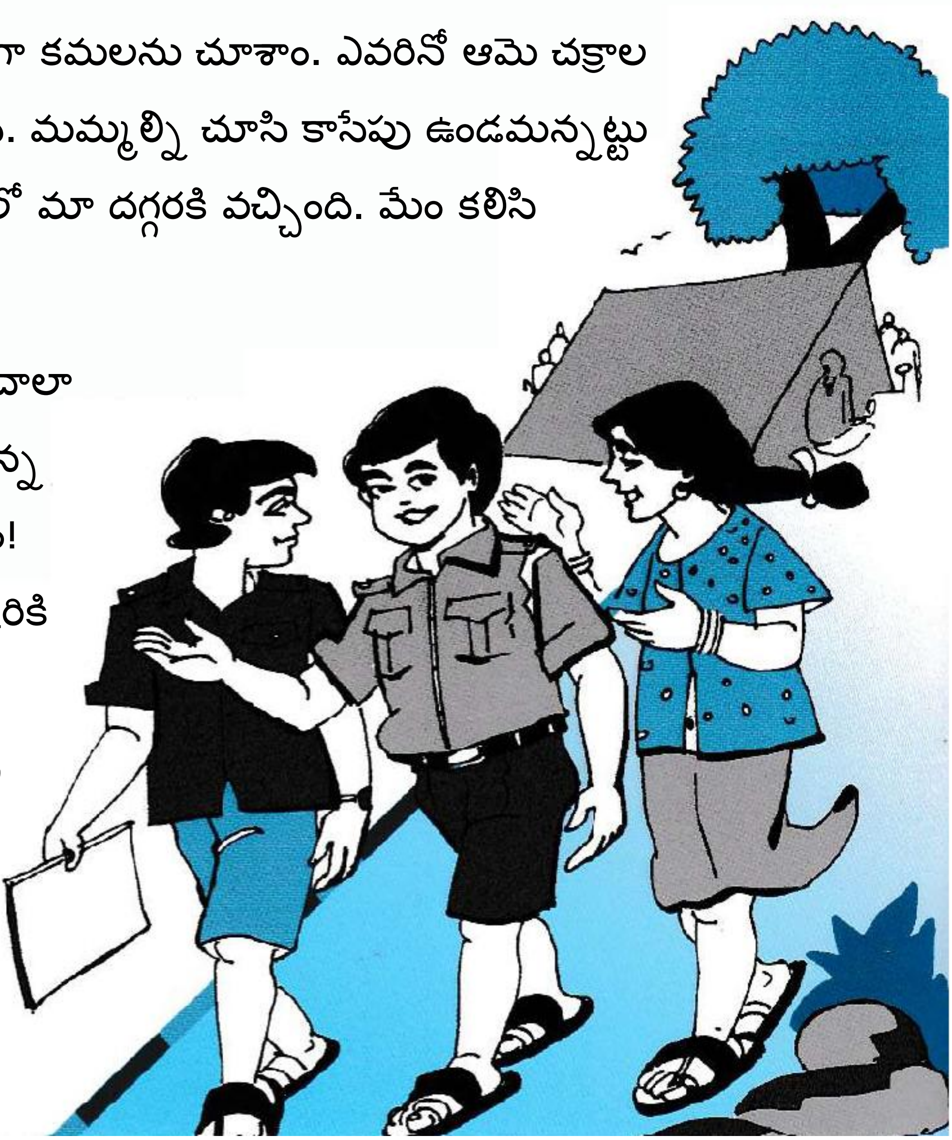
ఇంతలో చూడటానికి జనం గుమిగూడారు. "ఆ అబ్బాయికి గాలి కావాలి! దయచేసి దూరం జరగండి!" అని బిగ్గరగా అంటూ రహీం వాళ్లని వెనక్కి నెడుతున్నాడు. అంతలో ఆ అబ్బాయి అమ్మానాన్నలు అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. ఆ అబ్బాయిని వాళ్ల నాన్న ఎత్తుకుని గట్టిగా హత్తుకున్నాడు.

పట్టణ ఆసుపత్రి దగ్గరలో ఉంది. ఆ కుటుంబాన్ని రహీం, నేను అక్కడికి తీసుకునివెళ్లాం. పిల్లవాడిని డాక్టర్ పరీక్షిస్తుండగా మేం ఆత్రుతగా వేచి ఉన్నాం. చివరికి, అతను పైకి చూసి, నవ్వాడు. "మీరు మంచి పని చేశారు! సమయానికి అతన్ని నీటిలో నుండి బయటకు తీశారు. ప్రథమ చికిత్స చేయడంతో అతనికి ఏం కాలేదు!" తల్లిదండ్రులు కన్నీటితో మాకు కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

ఆసుపత్రి నుండి వస్తుండగా కమలను చూశాం. ఎవరినో ఆమె చక్రాల కుర్చీలో తీసుకుని వెళుతోంది. మమ్మల్ని చూసి కాసేపు ఉండమన్నట్టు చేయి ఊపింది. ఒక నిమిషంలో మా దగ్గరకి వచ్చింది. మేం కలిసి నడుస్తున్నాం.

మేమంతా చాలా చేశాం, చాలా చూశాం! స్కౌట్స్‌లో నేర్చుకున్న నైపుణ్యాలను ఉపయోగించాం! చెప్పడానికి మాలో ప్రతి ఒక్కరికి చాలా కథలు ఉన్నాయి.

రాత్రి చాలాసేపు మేల్కొని కబుర్లు చెప్పుకున్నాం.

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

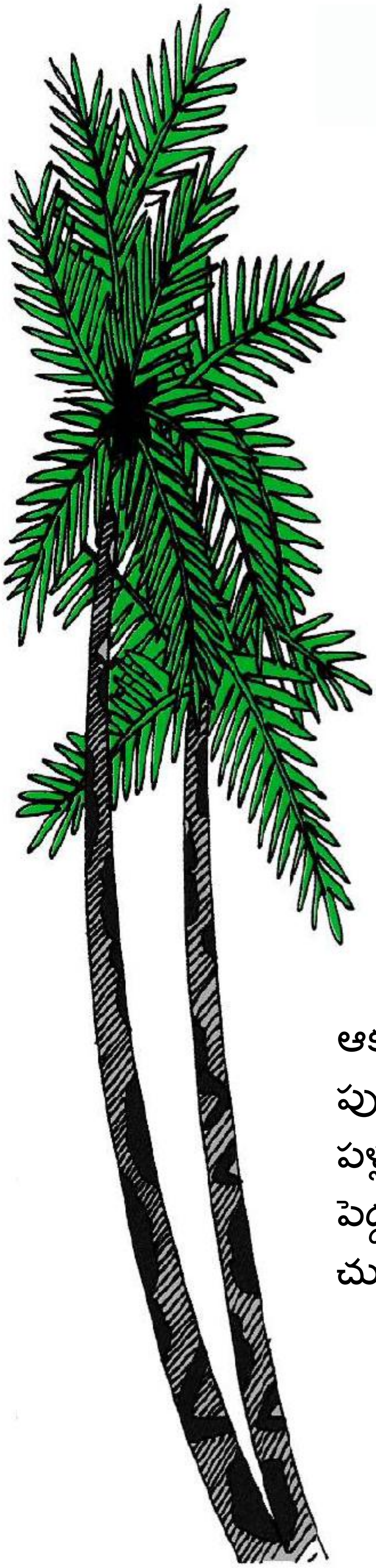
P. Saraswati V. Vijayakanthi

L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

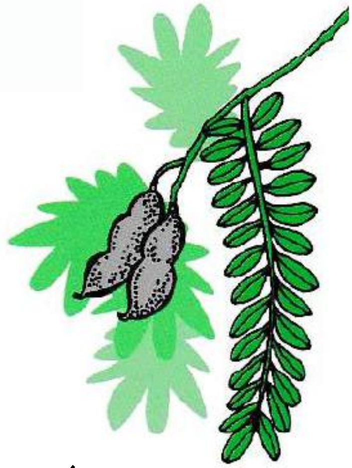
Telugu K. Suresh

Artist Uma Krishnaswamy

నేను ఎవరు?

చెట్టు ఒకటి
స్తంభాలు ఎన్నో

ఒక చిన్న ముళ్ల చెట్టుని
నా నిండా మెరిసే పసుపుపచ్చని బంతులు
నా ఆకులు ఆకుపచ్చగా మెరుస్తూ, వాసన వస్తాయి
నా పండ్లు పుల్లని రసంతో నిండి ఉంటాయి
నీళ్లు, చక్కెర, ఉప్పు కలుపుకుని మీరు తాగాలి

పెద్ద ఆకులు, గొట్టంలాంటి కాడ, పొడవైన చెట్టు
పసుపుపచ్చ, నారింజ రంగులో ఉండే
మెత్తటి కండగల తియ్యటి పండు
మిరియాల లాంటి నల్లటి విత్తనాలు

ఆకులు ఉన్నాయి - కానీ కొమ్మలు లేవు
పువ్వులు ఉన్నాయి - కానీ వాసన లేదు
పళ్లు ఉన్నాయి - కానీ నాటడానికి విత్తనాలు లేవు
పెద్ద కాండం - కానీ కట్టడానికి కలప కాదు
చుట్టూ చిన్న మొక్కలు చాలా ఉంటాయి!

గుత్తులుగా ముత్యపు తెల్లని పువ్వులు
వేలాడే పొడవాటి, సన్నని ఆకుపచ్చ కాయలు
వండుకునే లేత ఆకుపచ్చ ఆకులు
తినడానికి ఈ చెట్టుపై పండిన పళ్లు ఉండవు!

మరీ చిన్న, మరీ పెద్ద కాని చెట్టుని
లేత ఆకుపచ్చ రంగులో పుల్లని పండు,
గాడి ఉండి ఇది ముక్కలుగా అవుతుంది,
వాటిల్లో విటమిన్ సి మెండు

పొడవు చెట్టును, పెద్ద ఆకులు పండితే ఎర్రగా మారతాయి
కంటి ఆకారంలో ఉండే గింజ
దాని బయటి పెంకు పగలకొట్టడం కష్టం
దానిని తింటే ఎంతో ఆరోగ్యం

ఎర్రటి ఎరుపు పువ్వులు
వందల ముళ్లతో ఉండే కొమ్మలు
ఎండి, పగిలిపోయే కాయలు
గాలికి చిన్న పారాచూట్ల లాగా ఎగిరే గింజలు
అవి చెట్టు చుట్టూ పడి తెల్లటి తివాచీ లాగా ఉంటాయి

దాని హృదయ ఆకారపు ఆకుల కింద
చల్లని, ఆహ్లాదకరమైన నీడ

నేను పట్టణాలు, పల్లెల్లో పెరుగుతాను
అందరికీ నీడను ఇస్తాను
నా పువ్వులు ఎర్రగా ఉంటాయి
వాటితో చాలా అందంగా ఉంటాను!

దాని పెద్ద ఆకులు గాలికి ఊగుతున్నప్పుడు-
బాగా శబ్దం చేస్తాయి!
కొమ్మలు లేకుండా కాండం నిటారుగా ఉంటుంది!
నల్లని పీచుని కోసి
నీళ్లతో ఉండే తియ్యటి గుజ్జును తినండి

గుండ్రటి చిన్న కాయలు ఆకుపచ్చ రంగులో ఉంటాయి
పండితే ఎరుపు రంగులో ఉంటాయి
పైగుజ్జు తిని గట్టి గింజను ఊసెయ్యండి -
దాని ముళ్ల కొమ్మలతో జాగ్రత్తగా ఉండండి!

ఆకాశాన్ని అంటుకుంటున్నట్టు పొడవైన చెట్లు
వాటి సువాసన అంతటా వ్యాపిస్తుంది
సన్నటి ఆకులను నలిపి నుదుటిపై రుద్దండి
మీ తలనొప్పి అప్పుడు మాయమైపోతుంది

సముద్రపు ఇసుక తీర ప్రాంతాలలో ఉంటాను
సూదులు లాంటి సన్నని ఆకులు ఉంటాయి
నా కొమ్మలు గుర్రపు తోక లాగా కనిపిస్తాయి
నా కాయలు చిన్న, ముళ్ల బంతులు
చూడటానికి బాగుంటాయి - కానీ తినటానికి పనికిరానివి!

నిటారుగా, బలంగా పెరుగుతాను
పెద్ద ఆకులు దడికి వాడతారు
ఆకుల ఈనెలతో చీపిరి కడతారు
తలపై ఉన్న కుండలలో
తియ్యటి నీళ్లు అందిస్తాను

పుల్లని కాయలు, పండు వంటలకు రుచిని ఇస్తాయి
రోడ్డు పక్కన పెద్దగా పెరిగి నీడని ఇస్తాను
ఊరి పక్క తోపులలో కూడా కనిపిస్తాను
వంపు తిరిగిన కాయలు ఊరిస్తూ వేలాడుతుంటాయి

నా లోతైన వేర్లు నన్ను లంగరు వేస్తాయి
దృఢమైన ముదురు ఆకులు నన్ను చల్లగా ఉంచుతాయి
నేను నా భారీ సరుకును మందపాటి కాండం మీద మోస్తాను
కత్తిరించినప్పుడు అవి జిగట పాలను స్రవిస్తాయి
నా పండ్లు వేల మందికి ఆహారం ఇస్తాయి

లేత ఆకులు చాలా సున్నితంగా ఉంటాయి
తెల్లటి పువ్వుల గుత్తులుగా పూస్తాయి
పచ్చి కాయలు ఉప్పుతో తింటే బాగుంటాయి
పండినప్పుడు నాకు సాటి ఎవరూ లేరు -
పళ్లల్లో నేను రాజుని!

నా బెరడు చేదుగా ఉంటుంది
నా ఆకులు చేదుగా ఉంటాయి
నేను మొత్తంగా చేదుగా ఉంటాను!
పురుగులను, వ్యాధులను దూరంగా ఉంచుతాను

తాటి చెట్టు, మామిడి చెట్టు, బాదం, ఉసిరి, వేప, బూరుగ దూది చెట్టు, సరుగుడు, అరటి, కొబ్బరి చెట్టు, రేగు చెట్టు, చింత చెట్టు, తురాయి, బొప్పాయి చెట్టు, రావి, పనస చెట్టు, యూకలిప్టస్ (జామాయిల్ చెట్టు), మర్రి, మునగ చెట్టు, నిమ్మ చెట్టు

Publisher Rajalakshmi Srinivasan Memorial Foundation

P. Saraswati V. Vijayakanthi
L. S. Saraswathi S. Rajalakshmi

Telugu K. Suresh
Artist Uma Krishnaswamy